

**OFICIALI CONSULARI AUSTRIECI ÎN ORAȘE ROMÂNEȘTI DIN
REGIUNEA MOLDOVEI: REPERE BIOGRAFICE ȘI PROFESIONALE
(1833 – 1923)**

**AUSTRIAN CONSULAR OFFICIALS IN ROMANIAN CITIES FROM
THE MOLDOVA REGION: BIOGRAPHICAL AND PROFESSIONAL
MILESTONES (1833 – 1923)**

DOI: 10.5281/zenodo.13307389

UDC: 94(436+498+498.7)1833-1923:929

Ionel Constantin MITEA

Universitatea „Dunărea de Jos” Galați

E-mail: ionel.mitea@ugal.ro

ORCID ID: 0000-0002-8853-8520

Rezumat: În perioada 1833 – 1923, Imperiul Habsburgic (Austro-Ungar) s-a remarcat cu o intensă activitate consulară în orașele românești din regiunea Moldovei, având oficii de reprezentare la Iași, Galați, Botoșani, Focșani, Bârlad, Ismail și Cernăuți. Diplomații care au încadrat aceste oficii erau membri ai unor familii nobile din Imperiu, absolvenți ai studiilor superioare de la Academia Orientală (reputată instituție de la Viena, dedicată pregătirii diplomaților), vorbitori ai mai multor limbi străine și având o bogată experiență profesională pe spații de pe întregul mapamond. Conform principiului referitor la necesitatea unei bune cunoașteri a realităților din țara noastră, se evidențiază și politica de rotație a reprezentanților consulari între oficiile operaționalizate în orașele românești. După încheierea ostilităților din Primul Război mondial, Viena își restrânge activitatea consulară din orașele de provincie românești.

Cuvinte cheie: Austria, reprezentanți consulari, oficii consulare, Moldova, Galați, Iași

Abstract: During 1833 – 1923, the Habsburg Empire (Austro-Hungarian) stood out with an intense consular activity in the Romanian cities of the Moldavian region, having representative offices in Iași, Galați, Botoșani, Focșani, Bârlad, Ismail and Cernăuți. The diplomats posted to these offices were members of some noble families in the Empire, graduates of higher studies from the Oriental Academy (reputed institution in Vienna, dedicated to the training of diplomats), speakers of several foreign languages and having a rich professional experience in the areas of the entire world map. According to the principle relating to the need for a good knowledge of the realities in our country, we must highlight the policy of rotating consular representatives between the offices operationalized in Romanian cities. After the end of the First World War hostilities, Vienna restricted its consular activity from the Romanian provincial cities.

Key words: Austria, Consular representatives, Consular offices, Moldova, Galați, Iași

Introducere

Secolul XIX și începutul secolului XX a fost o perioadă în care s-a evidențiat interesul pregnant al Marilor Puteri pentru potențialul geostrategic și economic al Țărilor Române.

Evenimente relevante din această perioadă istorică (războiul ruso-turc din 1806 -1812; Revoluția de la 1848; Războiul Crimeii – 1856; Unirea Principatelor Române – 1859; Războiul de Independență - 1877 și Marea Unire – 1918), au generat schimbări profunde în spațiul românesc, care a devenit din ce în ce mai atractiv pentru principalii actori de putere ai vremii.

Un important vector de influență occidentală în țara noastră a fost Imperiul Habsburgic (Austro-Ungaria, Austria), care și-a promovat constant interesele la nivelul tuturor regiunilor noastre istorice. În cazul Transilvaniei, aflată în componența sa, Viena și-a impus cu ușurință pârgii de control, exercitate direct la nivelul administrației locale. Pentru celelalte regiuni românești, promovarea intereselor austriece (austro-ungare) s-a făcut prin intermediul a două mecanisme complementare, respectiv cel al reprezentării consulare și al celei economice.

Segmentul de reprezentare economică a fost alcătuit, preponderent, din activitatea din porturile românești a companiilor de navigație austriece Donaudampfschiffahrtsgesellschaft – DDSG și Österreichischer Lloyd - Lloyd Austriac. DDSG a fost cea mai importantă prezență austriacă pe Dunărea românească, încă din anii 1830, păstrându-și volumul bogat de activități specifice până la începutul Primei Conflagrații mondiale. După jumătatea secolului XIX, compania avea agenții toate în porturile românești și deținea un șantier naval la Turnu Severin.

Lloyd-ul Austriac și-a făcut apariția în peisajul navigației românești pe la mijlocul anilor 1840, rămânând până la Primul Război Mondial, cea mai fiabilă legătură dintre porturile dunărene și marile porturi ale lumii (via Istanbul).

Reprezentarea consulară a fost și este un mecanism important prin intermediul căruia, diverse state și-au promovat interesele în România. Dinamica reprezentării consulare a fost un indicator al nivelului de interes al acestor state față de potențialul geopolitic și economic al țării noastre..

Scopul studiului, este acela de a puncta elemente biografice și profesionale referitoare la oficialii consulari austriece care au îndeplinit misiuni specifice în orașe românești din regiunea Moldovei, în perioada 1833 – 1923. În baza analizei acestor reperi și a dinamicii de reprezentare a oficialilor din categoria amintită, vom putea evidenția nivelul de interes al politic și economic al Vienei pentru realitățile din orașe precum Iași, Galați, Botoșani, Focșani, Bârlad, Piatra-Neamț, Ismail și Cernăuți.

Istoriografia care a stat la baza studiului, are ca nucleu, un corpus de documente inedite din Arhiva Ministerului Afacerilor Externe (AMAE), din cuprinsul Fondului - *"Reprezentanți străini în România – Personalul*

Legatiunilor și Consulatelor străine”, organizat pe criterii cronologice în ordine alfabetică a numelor diplomaților străini. Informațiile obținute din această categorie de documente, sunt completate cu cele preluate dintr-o lucrare de specialitate de excepție, referitoare la biografiile ale membrilor corpului consular austriac, scrisă de *Engelbert Deusch*. Aceste două principale categorii de surse, au fost completate și cu alte lucrări de specialitate referitoare activitatea diplomatică și consulară din orașele românești, precum și informații din surse electronice referitoare la acest subiect.

Noțiuni sintetice din sfera reprezentării consulare pentru perioada analizată

Principalul atribut al reprezentării consulare străine a statelor acreditate, a fost și este, protecția propriilor cetățeni aflați pe teritoriul României. Oficiile consulare au avut și o susținută componentă de promovare comercială a intereselor statelor trimițătoare, acesta fiind motivul pentru care activitățile consulare și cele economice erau, de cele mai multe ori, complementare.

Începând cu a treia decadă a secolului XIX și până în a doua decadă a secolului XX, s-a remarcat o dinamică pozitivă a reprezentării consulare austriece în orașe românești (jumătate dintre ele fiind orașe port), acesta fiind și un indicator al creșterii potențialului economic al pieței interne din țara noastră. Oficiile consulare deschise pe teritoriul unui stat, funcționau autonom și se subordonau sub aspect politic Ambasadelor (foste Legatii) din capitala statului pe teritoriul căruia au fost înființate (așa cum se întâmplă și în practica consulară actuală).

Statul acreditant (trimițător) era statul care deschidea un oficiu consular pe teritoriul statului acreditar (primițător). Numirea oficialilor consulari era făcută de Ministerul de externe ale statului trimițător și comunicată autorităților locale prin intermediul Legatiilor (ambasadelor) din București. Autoritățile din România recunoșteau investirea acestora prin acordarea unui „Exequator” de către Casa Regală. În perioada analizată, dinamica de reprezentare consulară în țara noastră, a presupus, uneori, ridicarea sau coborârea nivelului unui oficiu, în funcție de interesele punctuale ale statului acreditant. Astfel, au existat situații în care un viceconsulat devine consulat sau un consulat general era coborât la nivelul de consulat.

Termenul de „gerant”, se referă la faptul că un oficial asigură temporar conducerea unui oficiu consular.

Context istoric

Primele forme de reprezentare consulară ale Imperiului Habsburgic în orașele românești sunt atestate la 1782, în forma agențiilor consulare și a reprezentanțelor economice de la București și Iași. Din rațiuni politice, în perioada 1828 – 1832, Viena și-a retras toți agenții consulari din Principatele

Române.¹ Începând cu anul 1849, autoritățile austriece decid consolidarea rețelei consulare din Principatele Române, odată cu transformarea agențiilor de la București și Iași în consulate generale. Noua redimensionare a rețelei consulare austriece a presupus operaționalizarea de oficii având diferite ranguri (consulate generale, consulate și viceconsulate, consulate onorifice și viceconsulate onorifice), în 15 orașe din toate regiunile istorice ale României, prezentul studiu avându-le în vedere pe cele din regiunea Moldovei.

Reprezentanți consulari austrieci în orașe din regiunea Moldovei (1833 – 1923)

În continuare, vom proceda la prezentarea oficialilor consulari austrieci care au activat în orașele *Iași, Galați, Ismail, Botoșani, Piatra – Neamț, Focșani, Bârlad și Cernăuți*. Ordinea de prezentare a oficialilor austrieci a avut în vedere criteriul cronologic al debutului misiunii acestora în orașele care fac obiectul studiului. Unii dintre aceștia sunt prezentați cu mai multe variante de nume, având în vedere că în documentele din Arhiva Ministerului Afacerilor Externe acestea apar cu transliterație română sau franceză (majoritatea corespondenței Ministerului Afacerilor Străine din acea perioadă era redactată în limba franceză), iar în lucrările de specialitate, îndeosebi cele austriece, acestea apar în transcrieri originale, specifice limbii germane.

Dimitrije Atanaskovic (Galați, 1833) – S-a născut în 1793, la Karlstadt, Croația și a decedat la 3 februarie 1857, în Saraievo. A absolvit artă și filozofie la Universitatea din Pesta (26 august 1810). Între 1812 și 1814 a fost profesor la liceul din Karlowitz. În 1814, s-a înrolat în serviciul militar având gradul de sublocotenent (specialitatea intendență). În 1817 era consul în Bosnia. În mai 1819 a promovat un examen în limbi străine orientale.² În anul 1833 este numit viceconsul fiind trimis la Galați.³ În 1834, pe când se afla la Galați este ridicat la gradul de consul, iar în 1839 a fost transferat la Belgrad, de unde a fost rechemat în 1842, pentru presupuse simpatii față de opoziția sârbă. În iulie 1847 a fost numit consul la Salonic, iar în februarie 1850 consul general în Bosnia.⁴

Peter Weckbecker (Iași, 1836) - S-a născut în anul 1808 și a decedat la 30

---

¹ Pe larg, în Ela Cosma, *Editing Austrian Consular documents from Romanian Principalities and Serbia (1848 – 1849) – în continuare Austrian documents*, Transylvanian Review, Vol. XXI, nr. 4, 2012

² Engelbert Deusch - *Die effektiven Konsuln Osterreich(-Ungarns) von 1825 – 1918, Ihre Ausbildung, Arbeitsverhältnisse und Biograen* (în continuare, Engelbert Deusch - *Die effektiven*), Bohrlau Verlag Koln · Weimar · Wien, 2017, p.190

³ Arhiva Ministerului Afacerilor Externe – AMAE - Fond - Reprezenanți străini în România – Personalul Legațiilor și Consulatelor străine”, (în continuare, AMAE - Fond - *Reprezenanți*) dosar 2/Reprez. A1, Nota nr. 68D din noiembrie 1833, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București, f.n

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p.190

martie 1871, în Viena. S-a numărat printre fondatorii Academiei Orientale¹. În 1836 este repartizat la Iași, ca vicecancelar. În iunie 1846, era gerant al Consulatului General din Izmir, iar în 1849 avea aceeași poziție la Constantinopol. În 1854 revine la Izmir în calitate de consul general, iar în anul următor a fost numit în aceeași funcție la Beirut, pe care a deținut-o până în 1870.²

Christian Wilhelm Huber (Galați, 1839) – S-a născut la 26 februarie 1804, la Viena și a decedat la 1 decembrie 1871, tot la Viena. Cunoscut lingvist austriac, Huber a studiat limbile engleză, olandeză, daneză, suedeză, islandeză, ebraică, arabă, turcă și persană. După absolvirea de studii juridice și politice la Universitățile din Viena și Padova, a intrat Serviciul administrativ al guvernului din Austria Inferioară. În 1836 era cancelar general al Consulatului din Odessa, iar în 1839 a fost numit consul la Galați. A fost un diplomat de anvergură cu o bună imagine și influență la Viena. La propunerea sa, au fost ridicate la nivelul următor rangurile oficiilor de la Varna, Tulcea, Ruse și Vidin. A fost un susținător fervent al intereselor companiilor de navigație austriece *DDSG* și *Lloyd Austriac*, contribuind la dinamizarea schimburilor comerciale cu resurse din spațiul românesc (valorificarea resurselor lemnoase din regiunile parcurse de râurile Bistrița și Siret și promovarea vânzărilor de produse industriale transilvănene). În 1850 a fost numit consul general Alexandria. În iunie 1851 i se acordă gradul de consul general clasa I. A reușit să obțină din partea viceregele Egiptului, Abbas Pașa (1848-1854), concesiile pentru comerțianții austrieci. Pe perioada șederii în Egipt s-a remarcat cu cercetări în domeniul arheologiei, devenind colecționar de antichități. Mandatul său în Egipt s-a încheiat la 22 noiembrie 1858.³

Alexandru Kiparissi (Galați, 1839) – S-a născut în 1822 și a decedat la 28 aprilie 1889, în Galați. În 1839 a fost numit cancelar la Galați, rămânând la acest oficiu până în 1850, când a fost numit dragoman. În 1871 este înaintat la gradul de viceconsul.⁴

August von Eisenbach, (Iași, 1841) - S-a născut la 11 septembrie 1800, la Graz și a decedat în același oraș la 11 martie 1890, Graz. A absolvit Academia Orientală în 1821. După un post de interpret deținut la Constantinopol, la 4 decembrie 1841 a fost transferat la Iași. În 1849 era numit consul general la Iași, încheindu-și misiunea în capitala Moldovei la 1851.⁵

Victor Edler von Starkenfels Weiss (Iași, 1841) - S-a născut în 1817 și a decedat la 3 decembrie 1886, în Viena. Unul dintre fondatorii Academiei

---

¹ Academia Orientală, instituție de prestigiu din Viena, dedicată pregătirii diplomaților, care mai târziu va deveni Academie Consulară.

² Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p.678-680

³ Ibidem, p.352-354

⁴ Ibidem, p.382

⁵ Ibidem, p. 259

Orientale (1840). În 1840 a fost repartizat temporar la Iași, iar în anul următor la Constantinopol. În 1844 era secretarul Legației Imperiale de la Atena. La 23 ianuarie 1850 era numit consul general la Genova, unde a primit o mustrare (1851) pentru nerespectarea circuitului de informare al Ministerului de externe. În 1853 a revenit la Constantinopol în calitate de consilier de Legație, unde a rămas până în 1857. În vara anului 1868 a refuzat postul de consul general la Tunis.¹

George (Georg) Zotta (Iași, 1841) – A fost gerant al agenției de la Iași în perioada 24 iulie - 23 noiembrie 1841.²

Joseph Ritter Dworzak von Walden (Iași, 1845) - Nu există consemnări privind data nașterii, fiind cunoscut că a decedat la 23 septembrie 1894, la Graz. A profesat în domeniul științelor juridice la Cernăuți, iar în 9 iunie 1845 a fost numit cancelar al Agenției Consulare de la Iași. În 22 ianuarie 1848 se afla la post la oficiul consular din Brăila, iar în 20 octombrie 1868 era consul în Patras. A primit gradul de consul general la 20 octombrie 1868.³

Karl Friederich von Eder (Iași, 1846) - A decedat la 8 februarie 1882. A fost numit la Agenția Consulară de la Iași la 7 martie 1846, iar după câteva luni a fost transferat la Constantinopol, unde a rămas fără întrerupere până în octombrie 1851. În 1852 era numit șef interimar al Legației Imperiale din Atena, funcție pe care a deținut-o până în 1854. În 1855 este numit adjunct al consulului general din București, iar la 19 iulie 1856 a preluat conducerea interimară a acestui oficiu. În perioada 1869 – 1872 a efectuat o misiune la Copenhaga.⁴

Franz Carl Baumgartner (Paumgartner) Johann (Jean) Becke (Galați, 1846) – S-a născut la 31 octombrie 1818, în Kolinec, Boemia și a decedat la 15 ianuarie 1870, în Viena. În 1840 era angajat în magistratură, alăturându-se Serviciului consular în 1846, când a fost trimis la Galați. La finele lui 1849 a fost trimis la Alexandria de unde a fost rechemat în 1850, pe fondul unor suspiciuni de bigamie. În 1852 este transferat la Constantinopol, iar în 1854 a primit gradul de consul. În 1856 a fost din nou numit la oficiul din Galați, ocupând, până în 1861 și poziția de reprezentant la Comisia Europeană a Dunării. La 25 aprilie 1857 era numit șef al oficiului consular din Galați. În 1862 a fost înnobilit cu titlul de cavaler, iar în 1865 ocupa o funcție de conducere în Ministerul Finanțelor. În 1866 a fost ridicat la rangul nobiliar de baron. A publicat lucrări referitoare la căile ferate din Transilvania (*"Despre problema căii ferate transilvănene. Iluminarea liniilor ferate transilvane, 1862 și "Problema căilor ferate transilvănene din perspectiva comerțului exterior austriac, Brașov,*

¹ Ibidem, p.682

² AMAE - Fond - Reprezențați, dosar 2/Reprez. Z2, "Nota nr. 2294 din 26 mai 1841, adresată de Guvernul de la Viena către autoritățile de la Iași", f.n.

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 257

⁴ Ibidem, p. 257 - 258

1864”).¹

Ignaz Friederich Von Schaeffer (Iași, 1847) - S-a născut la 28 octombrie 1821, la Viena și a decedat tot acolo, la 17 aprilie 1892. A absolvit Academia Orientală în 1841, iar între 1847 și 1849 a fost repartizat la Iași. În 1849 a fost transferat la Constantinopol, iar între 1851 și 1856 a fost cancelar al oficiului din Alexandria. La 30 iunie a fost numit șef al Consulatului General Onorific din Londra. Între 1871 și 1873 a condus misiunea economică a Vienei de la Londra. Între 1874 și 1877 a fost reprezentant special pentru China, Japonia și Siam, cu reședința la Shanghai. La 27 aprilie 1877 a fost numit consul general la Cairo, iar în 1880 a fost înnobilit cu titlul de baron. Între 1881 și 1886 a fost trimis la Washington, după această misiune fiind pensionat.²

Carl Dragoritsch (Iași, 1849) - S-a născut în 1816 și a decedat la 19 iunie 1889. Și-a început activitatea profesională ca stagiar într-un cabinet de avocatură, ulterior devenind grefier și judecător la Judecătoria Cernăuți. În 1849 se alătură Ministerului de Externe, fiind numit gerant al Consulatului General din Iași (9 noiembrie 1849 - 3 decembrie 1850). În 1857 era numit la Consulatul din Brăila, iar la 20 mai 1868 transferat la Ruse.³

Adolph Ritter von Schulz (Iași, 1849) - S-a născut la 1 ianuarie 1827, la Viena și a decedat în același oraș la 22 septembrie 1912. A absolvit Academia Orientală în 1849, fiind repartizat în același an la Iași. În anul următor, 1850 a fost transferat la Constantinopol, unde a lucrat până în 1853 când a fost mutat la Beirut. Între 1856 și 1859 a lucrat la Salonic, de unde a revenit la Beirut. În mai 1864 obține gradul de viceconsul și este transferat la Port Said. În anul 1869 era consul la Vidin.⁴

August Lenk von Wolfsberg (Galați, 1849) – S-a născut în anul 1821, la Bratislava și a decedat la 31 ianuarie 1889, în Vien. A absolvit studii juridice și politice, ocupând funcții la Ministerul de Finanțe (1848) și Ministerul Comerțului (1849). Avea competențe lingvistice în germană, franceză, italiană și noțiuni de portugheză, spaniolă și maghiară. La 13 aprilie 1849 est numit cancelar la Galați. A fost transferat la Vidin la 28 martie 1851. În 1859 a fost promovat la gradul de consul. În 1860 era consul în Ierusalim, obținând gradul de consul general în 1863. În 1864 a fost transferat la Salonic, iar în 1866 a fost numit consul general în Serbia.⁵

Stephan Szinvel (Iași, 1850; Botoșani, 1861) – a efectuat stagiul militar în 1848. La 11 august 1850 conducea Consulatul General de la Iași, iar din 1861 a fost numit la Viceconsulatul din Botoșani (subordonat oficiului din Iași). În 1873

---

¹ Ibidem, p.198

² Ibidem, p. 578-579

³ Ibidem, p. 253 - 254

⁴ Ibidem, p. 590

⁵ Ibidem, p.424-425

revine la Iași în calitate de gerant, iar în martie 1882 preia conducerea Viceconsulatului de la Botoșani.¹

Leopold Ritter Walcher von Molthein (Galați, 1853) – S-a născut la 29 noiembrie 1824, în Viena și a decedat la 21 mai 1911, în capitala austriacă. A primit gradul consular la 1 aprilie 1850, în mai fiind repartizat la Consulatul General din Leipzig. În anul următor a fost transferat la Consulatul General din Izmir. La 8 iulie 1853 a devenit cancelar al oficiului din Galați, iar în 1856 a ocupat aceeași funcție la Alexandria. În 1867 era gerant al Consulatului din Palermo și în 1869 a fost avansat la gradul de consul general. În 1871 era consul general la Paris.²

Ferdinand Micksche (Galați, 1850; Iași 1884) - A decedat la 2 aprilie 1898, la Constantinopol. Absolvent de științe politice și juridice, a fost repartizat la Galați în 1850 (martie 1850). În august același an a fost transferat la Izmir. În ianuarie 1859, se afla la Constantinopol, unde și-a primit gradul de consul (21 mai 1860). În februarie 1881 a fost înaintat la gradul de consul general, iar la 18 decembrie 1884 i s-a încredințat conducerea interimară a oficiului de la Iași, unde l-a înlocuit pe *Cavalerul de Schlik*, numit la post în Barcelona.³ A deținut funcția de la Iași până în 21 februarie 1887. În decembrie 1892 a fost transferat la Beirut. De-a lungul carierei sale consulare, a fost subiectul mai multor scandaluri, legate atât de "povești amoroase" cât și de comportamente reprobabile față de comunitatea austrieșilor din localitățile unde a îndeplinit misiuni.⁴

Carl von Kwiatkowski (Galați, 1854) – S-a născut în 1830, în Galiția și a decedat în 1905. Absolvent de științe juridice a fost repartizat la Galați la 13 octombrie 1854. Cunoștințele de limbă turcă l-au recomandat pentru un post la Salonic (3 iunie 1859). În 1863 revine la Galați în postul de cancelar. În septembrie 1864 este numit viceconsul la Galați, iar în 1870 a primit gradul de consul. În 1879 era consul la Ruse, iar în 1886 a primit gradul de consul general. La 12 aprilie 1888 a fost numit șef al oficiului din Amsterdam. La 8 martie 1889 a fost avansat la gradul de consul general și la 21 martie 1891 a fost numit șef al oficiului din Ierusalim. În 1894 i-a fost încredințată conducerea Consulatului General din Marsilia.⁵

Julius von Jaxa-Dembicki (Galați, 1855) – S-a născut în 1829 și a decedat la 17 februarie 1893. A studiat filozofia și a urmat cursuri militare la Școala de cadeți. A participat la bătălia de la Novara (martie 1849), primind Medalia de argint pentru vitejie și gradul de locotenent. În 1855 era agent al companiei de

---

¹ Ibidem, p.648

² Ibidem, p.673-674

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M2, "Nota nr. 7599 din 27 decembrie 1886, adresată de Legația Austriei la București către MAS", f.n.; Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.455 - 456

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.455 - 456

⁵ Ibidem, p.413-414

navigație *DDSG*, fiind numit și funcționar în cadrul oficiului consular de la Galați. În 1856 a renunțat la funcția de la *DDSG*. Între 1857 – 1858 a fost secretar la sediul Comisiei Europene a Dunării din Sulina. Avea cunoștințe lingvistice de germană, poloneză, cehă, română, italiană și franceză.¹

Rudolf Oskar Godel-Lannoy (Iași, 1855) - S-a născut la 17 aprilie 1814 și a decedat la 13 august 1883. A condus cancelariile oficiilor consulare din Alexandria (1840) și Constantinopol (1846). La 9 octombrie 1855 a fost numit Consul General și agent diplomatic pentru Moldova, cu sediul la Iași. Anterior numirii la Iași, a efectuat o misiune temporară la Beirut.² În luna august 1861, a notificat autoritățile române cu privire la plecarea sa în concediu, atribuțiile fiindu-i preluate de *Gerard Chiari*.³ La 2 ianuarie 1863 a fost numit consul general la Belgrad.⁴

Johann Hanswenzel (Jean Hanswezel) (Iași, 1856; Galați, 1859) - A decedat la 9 februarie 1892, Brăila, nefiind consemnări privind anul nașterii. În 1856 era viceconsul la Iași, iar în 11 iunie 1859 a fost numit consul la Galați. În 1863 a fost numit consul general la Izmir, iar la 15 septembrie 1864 a revenit în aceeași funcție la Iași. În 1869 a preluat conducerea interimară a oficiului de la Brăila, fiind numit în 1877 șef cu atribuții depline la acest oficiu.⁵ În anul 1889, încă îndeplinea funcția de șef al oficiului consular austriac din Brăila.⁶

Josef von Schnell (Galați, 1856) – S-a născut la 21 noiembrie 1822, la Innsbruck și a decedat la 30 decembrie 1863, în Alexandria. A fost numit atașat consular în 1853 după angajarea sa în Ministerul Comerțului. În 22 august 1856 a fost numit cancelar la Galați, de unde s-a transferat în 1857 la Constantinopol.⁷

Gerhard Ritter von Chiari, (Galați 1857; Iași 1859) - S-a născut la 1827 și a decedat la 22 noiembrie 1901, la Trieste. A absolvit dreptul urban și rural la Salzburg (10 octombrie 1849). A promovat examenul de atașat consular în decembrie 1851. În 1853 a fost trimis în misiune la Consulatul General din Alexandria. În aprilie 1857 era transferat la Consulatul General de la Galați, iar la 11 iunie 1859 era numit consul general la Iași. Cariera sa consulară a mai inclus misiuni în următoarele orașe: Ancona (1866), Salonic (1874), Ruse (1879), Edirne (1891, șef al oficiului).⁸

Paul Kornbach (Iași, 1857) - S-a născut la Lvov în 1820 și a decedat la 27

---

¹ Ibidem, p.365-366

² Ibidem, p. 288

³ AMAE - Fond - *Reprezentații*, , dosar 2/Reprez. G4, *Nota nr. 1137 din 27 august 1861, transmisă către MAS de Consulatul General al Austriei la Iași*, f.n.

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*., p. 288

⁵ Ibidem, p. 320

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentații*, dosar 2/Reprez. H13, *Nota nr. 4690 din 24 octombrie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n.

⁷ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p.587

⁸ Ibidem, p. 229 - 230

februarie 1881. De profesie lingvist, era vorbitor de germană, poloneză, italiană, franceză, română și engleză. În anul 1850, a fost numit al doilea interpret al Consulatului General din Iași. Pe fondul unor probleme de sănătate, în 1853, a revenit la Viena. În anul 1857 a fost trimis din nou la Iași, în aceeași poziție. În 1869, a fost transferat la București, iar în 1877 la Brăila.¹

Paul Dichlich (Ismail, 1857). La 26 mai 1857, a fost numit gerant al Viceconsulatului din Ismail”, ocupând această funcție până în aprilie 1861.²

Rudolph Edler von Wittinghausen Filek (Iași, 1859) - S-a născut în anul 1826 și a decedat la 14 octombrie 1881, în Paris. A efectuat un stagiu la Direcția de Finanțe din Boemia (10 mai 1849 - 22 august 1854), începându-și cariera consulară la Salonic. La 22 august 1856 era repartizat la Consulatul din Brăila, iar la 13 iunie 1859 a fost transferat la oficiul din Iași. În 1861 a fost numit într-o funcție similară la Constantinopol, iar în 1864 a condus cancelaria Consulatului General din Alexandria. În 1869 a primit aceeași funcție la București, iar în anul următor a fost detașat la Suez. De la Suez, a revenit la Iași, în anul 1871, în calitate de consul. La 24 august 1873 a fost transferat la Brăila. În 1875 se afla la post la Edirne, iar în 1876 la Alexandria. Între 1878-1881 a fost Consul la Cardiff. Pe perioada ultime șederi la Iași (1871 – 1873), s-a remarcat cu un „scandal” legat de relația pe care o avea cu o minoră din localitate, pe care în 1875 a vizitat-o de mai multe ori, aflându-se la post în Edirne. Această situație i-a atras muștrări din partea Ministerului de Externe de la Viena.³

Konstantin Jenia (Iași, 1859) - A decedat la Iași în 13 septembrie 1882. Între 16 octombrie 1848 - 22 februarie 1859 s-a aflat în serviciul militar activ. În februarie 1859 a fost repartizat la Iași. În 1873 a primit gradul de consul clasa a II-a, iar în aprilie 1878 consul clasa I.⁴ A avut una dintre cele mai longevive misiuni la Iași (23 de ani).

Nestor Muika (Iași, 1859) - A efectuat serviciul militar până în noiembrie 1850. A fost numit cancelar la Iași, în 22 februarie 1859, funcție pe care o îndeplinea și în februarie 1873. Era vorbitor de germană și română (posibil de etnie română).⁵

Gustav Friederich Von Kosjek (Galați, 1859) – S-a născut la 17 august 1838 și a decedat la Atena în 1 februarie 1897. Unul dintre fondatorii Academiei Orientale, a promovat examenele acestei instituții în 1859. La 2 noiembrie 1859 a fost numit la Galați, de unde a fost transferat la Constantinopol (11 decembrie

¹ Ibidem, p. 393

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D5, *Nota nr. 6989 din 6 mai 1857, transmisă către MAS de Consulatul General al Austriei la București*, f.n.

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 264; AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V4, „*Nota nr. 10268 din 7 noiembrie 1871, adresată de Legația Austriei la București către MAS*”, f.n.

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 367-388

⁵ Ibidem, p.470

1859). A fost delegat Congresul de la Berlin din 1878, iar în octombrie același an a fost trimis consilier la Legația din Constantinopol. În 1880 a fost ridicat la rangul nobiliar de baron. În decembrie 1881 a fost numit agent diplomatic și consul general la Cairo, iar în 1883 era la Teheran. Între 1887 -1897 a îndeplinit misiuni specifice la Atena.¹

M. Abramich (Ismail, 1861). A fost atașat consular la Ismail, în perioada aprilie 1861 – mai 1864.² După plecarea de la Ismail, a fost transferat la Constantinopol.³

Alexander Edler von Spinsio (Galați, 1862) – S-a născut în 1834 Milano și a decedat la 13 octombrie 1873, în Salzburg. Din 1859 a lucrat sistemul judiciar. Era vorbitor de germană, italiană, franceză și engleză. La 17 ianuarie 1862 era repartizat la Galați. În 1864 a fost transferat la Alexandria, iar în 1865 la București. În 1869 era cancelar la Odessa, iar în anul următor a fost transferat la Londra.⁴

Ferdinand Haas (Iași, 1863) – S-a născut în 1820, la Praga și a decedat la 8 ianuarie 1868, în Bosnia. A absolvit studii juridice și politice. Pentru câțiva ani a fost la Constantinopol, unde a învățat perfect limba turcă. A îndeplinit misiuni consulare în Marea Britanie și Grecia (1850). La 8 martie 1858 a fost numit consul la Ruse, iar ulterior, în 1863 fost numit la conducerea oficiului din Iași.⁵ În 1866 a fost numit consul general la Sarajevo pe 27 noiembrie.⁶

Josef (Joseph) Yernich (Ismail, 1864). A preluat conducerea oficiului de la Ismail în anul 1864, înlocuindu-l pe *M. Abramich*.⁷ În luna decembrie 1907, a informat Prefectura județului Ismail, că a fost ridicat la gradul de viceconsul.⁸

Isidor Ritter von Zotta (Iași, 1865; Galați, 1870) – S-a născut la 16 februarie 1834, la Cernăuți. A urmat studiile liceale în orașul natal și studii juridico-politice la Universitatea din Lvov (1859). În 1863 a devenit judecător. În 1864 a fost numit la Consulatul General de la Iași, însă, datorită unor probleme medicale și-a preluat postul abia la 1 mai 1865. În 1863 a fost numit viceconsul la Brăila. La 31 mai 1869 este numit cancelar la Iași, iar în anul următor, la 16 august 1870, a fost transferat la Galați. În mai 1871 era numit viceconsul la

---

¹ Ibidem, p.394-395

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. A7, *Note nr. 732, 733 și 734 din 22 aprilie 1861, transmisă de MAS către Ministerele de Interne, Justiție și Finanțe*, f.n

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Y1, *Nota nr. 6367 din 20 mai 1864, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.614-615

⁵ Ibidem, p.307 – 308; AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H1, *Nota nr. 5145 din 7 iulie 1863, transmisă către MAS de Consulatul General al Austriei la București*, f.n

⁶ Engelbert Deusch - *Die effektiven* Ibidem, p.307 - 308

⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Y1, *Nota nr. 6367 din 20 mai 1864, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Y2, *Nota nr. 6439 din 12 decembrie 1870, transmisă către MAS de Prefectura Județului Ismail*”, f.n.

București, fiind gerant al acestui oficiu în perioada 26 iunie - 14 octombrie 1872. În iulie 1873, a părăsit postul de la București preluând funcția de judecător la Tribunalul Regional din Cernăuți.¹

Richard Ritter von Franceschi (Galați, 1865) – S-a născut la 7 iunie 1832, la Bournabat lângă Izmir și a decedat la 6 august 1880, în Izmir. A absolvit Academia Orientală (1857). În iulie 1865a fost numit cancelar la Galați, funcție pe care a deținut-o până în iulie 1869, când a fost numit viceconsul la Constantinopol. În septembrie 1869 este transferat la Alexandria, în anul următor fiindu-i acordat gradul de consul. În 1879 a devenit consul general la Plovdiv.²

Carl Friederich Wolfarth (Iași, 1866) – S-a născut la 5 iunie 1823 și a decedat la 9 octombrie 1911, în Viena. Absolvent de științe politice (1847), a obținut gradul de locotenent în urma efectuării stagiului militar (1848). În 2 aprilie 1852 era cancelar la Consulatul General din Odessa. În martie 1857 a fost transferat la Consulatul General din Varșovia, în aceeași poziție de cancelar. În 1865 era înnobilit cu titlul de cavaler, iar în anul următor, 1866, a fost numit la conducerea oficiului din Iași. A încheiat misiunea la Iași în data de 28 aprilie 1869, fiind transferat consul general la Ruse.³

Gustav Ritter von Oesterreich (Galați, 1867) – S-a născut la 9 decembrie 1834, în Brezow, Galiția, și a decedat la 29 mai 1911, în Viena. A absolvit Academia Orientală (1858), fiind repartizat la Sarajevo la 3 noiembrie 1858. La 2 noiembrie 1859 era transferat la Brăila, în iulie 1860 devenind cancelar al acestui oficiu. În perioada septembrie – noiembrie 1861 a fost repartizat la Constanța, iar în 1867 la Galați, unde a stat până în 1869. În 1869 era mutat la Izmir, atribuindu-i-se gradul de viceconsul. În 1871, era consul la Ierusalim, iar în 1873 la Constantinopol, unde a îndeplinit misiuni specifice până în iulie 1882. În perioada 19 septembrie 1882 - 1 iulie 1883 s-a aflat la Danzig. În 1883 a fost înaintat la gradul de consul general clasa a II a, fiindu-i încredințate simultan funcțiile de consul general adjunct la Paris și director al biroului comercial al Legației Imperiale din capitala Franței. În 14 decembrie 1893 a primit gradul de consul general clasa I.⁴

Oskar Ritter von Montlong (Iași, 1869) - S-a născut la 12 aprilie 1829, în Rottenburg și a decedat la 16 aprilie 1897, în Viena. În 1852 era funcționar la Consulatul General din București, iar în 1859 a fost transferat la Constantinopol, unde a lucrat până în iulie 1860. În 18 septembrie 1862 a fost numit cancelar la București, fiind transferat la Alexandria, în mai 1866. În martie 1867 a fost numit

---

¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.711-712

² Ibidem, p.276

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.696 – 697; AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V3, "Nota nr. 1611 din 16 februarie 1867, adresată de Consulatul General al Austriei la București către MAS", f.n.

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 479-480

la Paris în aceeași calitate, 22 martie 1867. În 1867 a fost trimis la Consulatul general din Frankfurt pe Main, iar în 1868 a devenit viceconsul la Brăila. În 1869 a fost numit consul la Iași. În 1871 era numit consul general și trimis la Ruse. În timpul războiului clădirea consulatului austriac din Ruse a fost distrusă, oficialul refugiindu-se către Varna. Pentru informările sale foarte detaliate pe timp de război a fost decorat de autoritățile de la Viena, iar în 1878 a fost înnobilit. În 1884 era consul general la Marsilia, primind o muștrare pentru o activitate de informare superficială.¹

Cajetan Zagorski (Iași, 1869) - S-a născut la 3 mai 1831, în Galiția, Polonia și a decedat la 28 iunie 1898, în Viena. A studiat dreptul la Universitatea din Viena, după absolvire fiind încadrat la Ministerul Justiției (1855). Era vorbitor de poloneză, germană, engleză, franceză și italiană. La 28 iulie 1861 a fost numit cancelar al Consulatului General Imperial din Varșovia. În 1869 era cancelar la Consulatul din Iași, între 1871 și 1879, a condus Viceconsulatul Imperial de la Turnu-Severin, iar în 1879 a fost transferat la Vidin. Pe perioada exercitării mandatului de la Turnu-Severin, asupra sa au planat suspiciuni de corupție, constatându-se acumularea unor sume importante de bani (80.000 de guldeni). De asemenea, i-au fost imputate și comportamente neprincipiale față de comercianții austrieci din oraș și reprezentanții companiei de navigație DDSG. În 1882 a fost înaintat la gradul de consul.² În anul 1889, a fost desemnat să preia temporar atribuțiile lui *Johann Hanzwezel*, șeful oficiului din Brăila, care a efectuat un concediu de patru săptămâni în țara natală. În perioada exercitării acestor atribuții, s-a îmbolnăvit fiind necesară înlocuirea sa cu viceconsulul *Alois Currellich*.³

Friedrich Carl Cariniani, (Iași 1870; Galați 1871) - S-a născut la 9 ianuarie 1830, la Câmpulung (Țara Românească) și a decedat la 1 Decembrie 1901. A absolvit liceul german din Graz, iar ulterior științe juridice și politice la Universitățile din Viena și Graz (3 aprilie 1851). În 1859 este repartizat la Consulatul General de la Izmir, iar între 1860 și 1862 îndeplinește funcții consulare la București. În septembrie 1862. În 1869 se afla la post în Alexandria, Egipt. La 28 octombrie 1870 ajunge la Consulatul general de la Iași, iar între 3 ianuarie – 22 aprilie 1871 a îndeplinit o misiune temporară la Galați.⁴

Alexander von Mayercsak (Iași, 1871) - A decedat la 5 martie 1890, la Genova, nefiind consemnări privind data nașterii sale. A absolvit științe juridice și politice, efectuând o stagiatură la Tribunalul din Bratislava. A obținut gradul

---

¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 462-463; AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 1/Reprez. H4, Raport nr. din 12/24 iulie 1879, adresat conducerii MAS, f.n

² Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 706 - 707

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H13, Nota nr. 5019 din 12 noiembrie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București”, f.n.

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 227 - 228

de atașat consular în ianuarie 1871, fiind trimis la post la Iași, în 27 iunie 1871. La 21 mai 1872 a fost avansat la gradul de viceconsul. În 1877 era transferat de la Iași la Brăila, iar în 1882 a fost trimis la Genova. Începând cu 22 decembrie 1884 a lucrat la Departamentul consular din Viena.¹

Emil von Filtsch, (Iași, 1875, 1878) - A trăit în perioada 20 octombrie 1849 - 25 septembrie 1921. A efectuat o stagiatură la Autoritatea Maritimă la Trieste (1874) și a promovat examenul consular la 12 aprilie 1875. Pe 30 aprilie este numit atașat consular la Iași, 30 aprilie 1875, iar după aproape un an este transferat la Alexandria (1 martie 1876). La finele anului 1876 a fost trimis temporar la Legația Imperială din Constantinopol, iar în aprilie 1877 a fost încadrat în echipa Consulatului din Constantinopol. La 9 septembrie 1878 a revenit la Iași, unde a îndeplinit funcții specifice până în mai 1882, când i s-a încredințat conducerea interimară a oficiului de la Varna. La 26 mai 1884 a preluat conducerea Consulatului din Kiev, iar în 1884 i s-a acordat gradul de consul. La 29 ianuarie 1890, era numit la conducerea Consulatului General din Berlin, iar în anul următor i se acordă gradul de consul general. Parcursul său consular a mai presupus următoarele repere: Consulatul General de la Genova (24 septembrie 1896) și Consulatul General din Hamburg (31 ianuarie 1900). Era vorbitor fluent de germană, franceză și engleză.²

Ernst Friederich von Haan (Galați, 1875) – S-a născut la 4 iunie 1839 și a decedat la 8 iulie 1887. A devenit atașat consular în octombrie 1863, fiind repartizat la Izmir. La 3 iunie 1871 i s-a încredințat conducerea provizorie a Consulatului din Alexandria. În noiembrie 1871 a făcut parte din organizarea Expoziției Mondiale de la Viena, iar la 2 februarie 1873 a primit gradul de consul. În iunie 1872 a fost trimis la Consulatul General de la București, unde a lucrat până în 1875, când a fost transferat la oficiul din Galați, îndeplinind și atribuții de delegat în Comisia Europeană a Dunării.³ În perioada februarie – august 1882, a fost consul general la Galați⁴, în același an fiind numit în funcția similară de la Constantinopol, iar în 1885 a făcut parte din Comisia Internațională pentru Canalul Suez (Paris). În iunie 1885 a revenit la conducerea oficiului din Constantinopol.⁵

Cornelius Scholz (Bârlad, 1875) – A fost numit viceconsul la Bârlad la data de 28 martie 1875. Viceconsulatul de la Bârlad deservea regiunea Tutova.⁶

¹ Ibidem, p.445 - 446

² Ibidem, p. 266-267

³ Ibidem, p.306-307

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H4, "Nota nr. 1087 din 22 februarie 1882, adresată de Legația Austriei la București către MAS", f.n

⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.306-307

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 1/Reprez. S12, Nota nr. 3096 din 5 aprilie 1875 adresat conducerii MAS de către Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București., f.n

Viceconsulatul de la Bârlad era subordonat Consulatului Imperial de la Galați.¹ La 2 aprilie 1875, numirea lui Scholz Cornelius în funcție era este publicată în Monitorul Oficial.²

Willhelm Pohl (Iași, 1876) - Născut la 8 decembrie 1851, în Silezia și a îndeplinit funcții militare într-un regiment de artilerie (1871-1876). Prima sa misiune consulară a fost la Iași, în 1876, de unde a fost transferat la Kiev (1886). În 1899 a fost numit consul gerant la Buenos Aires, iar în martie 1904 a preluat conducerea oficiului de la Rostov-pe-Don.³ În 1906, era consul Brăila.⁴ Trei ani mai târziu, Consulatul de la Brăila este ridicat la rang de consulat general, *Willhelm Pohl* fiind numit, la rândul său, consul general.⁵ În luna decembrie 1911, a fost retras de la post, în locul său fiind numit interimar în calitate de gerant *Anton Borovetz*, Secretarul Cancelariei Consulare de la București.⁶

Gustav Friederich von Schreiner (Iași, 1876; Galați, 1878) – S-a născut la 12 ianuarie 1851 și a decedat în 1905. A promovat examenul consular în august 1874, fiind trimis în misiune la Cairo. În aprilie 1876 a fost transferat la Iași, iar în 1877 a primit gradul de viceconsul. În 1878 a fost mutat la Galați, iar în 17 august 1880 a fost mutat la Constantinopol. Acolo, a fost cercetat disciplinar pentru consul excesiv de alcool, fiind mutat disciplinar la Salonic, în funcția de viceconsul (17 decembrie 1881). La acea dată, tatăl său era consul general la Rio de Janeiro.⁷

Leo Ritter Karabetz von Nagy bun (Iași, 1877) - S-a născut la 23 decembrie 1845, în Suceava, și a decedat la 19 august 1886, la Viena. Fondator al Academiei Orientale din 1863, a îndeplinit numeroase misiuni consulare care au inclus: Ruse (1868, 1880); Alexandria (1869); Sarajevo (1870); București (1872, 1879); Brăila (1875, 1881). Prezența sa la Iași a fost consemnată la 20 ianuarie 1877. În anul următor, 1878, a fost transferat la Constantinopol, iar în 1883 la Port Said. La finele anului 1883 s-a pensionat din motive medicale.⁸

Rudolf von Schlick (Iași, 1877) - S-a născut la 1 aprilie 1837, la Lvov și a decedat la 3 octombrie 1902, la Feldhof. A lucrat în sistemul de justiție între 1858

---

¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 1/Reprez. S12, *Raport MAS nr. 3174 din 28 martie 1875.*, f.n

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 1/Reprez. S12, *Nota MAS nr. 3404 din 2 aprilie 1875, către M. Of.*, f.n

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 528-529

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H26, *Raport MAS nr. 1600 din 8 septembrie 1906.*, f.n.

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C15-17, *Nota nr. 406 din 16 februarie 1909, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București” și Telegrama MAS nr. 2910 din 19 februarie 1909.* f.n

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B18, *Nota nr. 3157 din 18 decembrie 1911, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

⁷ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.589

⁸ Ibidem, p. 375

și 1864. Prima misiune consulară a fost la Alexandria (1866), iar următoarea la Shanghai. În 1871 era trimis la Londra, iar în 1872 este avansat la gradul de consul, devenind și gerant al oficiului din Shanghai. Între 1872 și 1875 a efectuat misiuni în Asia, iar în iunie 1875 a fost numit interimar la conducerea Consulatului General de la Tunis. În 1877 a fost transferat la Iași, iar la 9 iulie, același an, primește gradul de consul general. În mai 1885 este numit la conducerea Consulatului General de la Barcelona. Datorită unor afecțiuni medicale mintale, în 1896 este pensionat.¹

Norbert Ritter von Schmucker (Iași, 1877) - S-a născut la 3 iulie 1854 și a decedat la 6 mai 1925. A absolvit Academia Orientală în 1876, obținând gradul de atașat consular la 9 ianuarie 1877. Prima sa misiune a fost la Iași (14 iunie 1877). În februarie 1881 este transferat la Skopje, iar în 1884 la Odessa. La 12 aprilie 1888 a fost numit la conducerea Consulatului din Ruse, revenind la Skopje în 1889. În decembrie 1893 i s-a încredințat conducerea Consulatului General la Bombay, iar în martie 1900 a preluat aceeași funcție la Genova. În 1908, a primit gradul diplomatic de ministru plenipotențiar în Republica Argentina, Uruguay și Paraguay, deținând această funcție până în 1911. Era vorbitor fluent de germană, engleză, italiană și franceză, având și cunoștințe de slovenă, albaneză și turcă.²

Carl Ritter von Gsiller (Iași, 1879; Galați, 1890) - S-a născut la 8 mai 1843 și a decedat la Salzburg în 24 aprilie 1924. A absolvit științe juridice și politice Universitatea din Viena în 1866, începând în același an stagiul militar (locotenent în rezervă). În august 1870 a promovat examenul de atașat consular, fiind repartizat la un prim post consular la Alexandria (9 aprilie 1871). În februarie 1873 a fost avansat viceconsul și i se încredințează conducerea interimară a Consulatului din Port Said. În 1874 este transferat la Constantinopol, iar în anul următor la Salonic. În 1879 ajunge la Iași, iar un an mai târziu la Consulatul General de la Veneția (15 ianuarie 1880). Misiunile sale consulare în anii următori au inclus: Amsterdam și Cairo (1882), Alexandria, 1883. În decembrie 1883 este numit în fruntea Legației Imperiale din Cairo, iar în 1887 devine consul general la Moscova.³ În perioada 1890 – 1895, a deținut funcția de consul general la Galați, fiind totodată și reprezentant al Vienei în Comisia Europeană a Dunării. La Galați, l-a înlocuit pe **Cavalerul de Boleslawski**, care fusese numit la post în Tanger.⁴ Publicarea în Monitorul oficial a preluării funcției de la Galați s-a făcut la 24 februarie 1890.⁵ În 1891, pe perioada efectuării concediului, atribuțiile sale

---

¹ Ibidem, p. 583

² Ibidem, p. 586-587

³ Ibidem, p. 301-302

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G3, Nota nr. 582 din 25 februarie 1890, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București”, f.n

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G3, Telegrama MAS nr.3939 din 24 februarie 1890, către Monitorul Oficial, f.n

au fost preluate de consulul *Francois Yelínek*, de la Brăila.¹ La 17 iulie 1896 era numit la conducerea Consulatului General din Barcelona, iar în 1899 a preluat funcția similară de la Veneția.²

Georg Dordia (Iași, 1873; Botoșani 1880) - Nu există înregistrări privind data nașterii, fiind consemnat decesul la 9 decembrie 1901, la Iași. A îndeplinit un stagiul militar între 1854 și 1873. Din 14 martie 1873, devine cancelar al oficiului consular din Iași. În perioada 15 februarie 1880 - martie 1882 a fost numit gerant al viceconsulatului onorific austriac de la Botoșani. Cu toate că în anul 1896 a fost pensionat cu gradul de viceconsul, a revenit în serviciul exterior fiind trimis, din nou, la Iași (15 aprilie 1897 - 18 august 1901).³

Alexander von Bernd (Galați, 1880) – S-a născut la 27 august 1850, la Gartenau lângă Salzburg și a decedat la 24 aprilie 1897, în Viena. Era vorbitor de germană, latină, greacă veche, franceză, engleză și italiană, având și cunoștințe de limbă persană. A absolvit Academia Orientală în 1874, promovând examenul de atașat consular în decembrie același an. La 19 decembrie 1874 a fost repartizat la Consulatul General de la Izmir, iar la 24 noiembrie 1875 transferat la Constantinopol. Ulterior, a efectuat misiuni la Londra (6 martie 1877), Cairo (15 decembrie 1877). La Galați a ajuns în 17 august 1880, unde a lucrat până în februarie 1882, când a fost transferat la Consulatul General din Veneția. La 31 octombrie 1882 era numit la conducerea oficiului din Amsterdam, primind și gradul de consul. Rangul de consul general i-a fost acordat în 9 decembrie 1890.⁴

Marcell Cseh von Szent-Katolna (Iași, 1882) - S-a născut la 25 iunie 1856, Pecs, Ungaria, a decedat în 20 ianuarie 1900 la Ruse. S-a alăturat Serviciului Consular în 1880, în 1882 fiind repartizat temporar la Iași. După două misiuni consulare la Ploiești (1883) și Turnu-Severin (1884), a fost repartizat la Belgrad. În perioada 9 iulie - 16 august 1885 a fost gerant al consulatului din Vidin, în 1890 a condus consulatul de la Breslau, iar în anul următor a fost numit la Ruse.⁵ A preluat din nou conducerea Viceconsulatului din Turnu – Severin, unde l-a înlocuit pe *contele de Wass*, care avea probleme de sănătate.⁶ În martie 1889, a fost înaintat la gradul de consul, în perioada când îndeplinea funcția de gerant la Turnu-Severin.⁷ În luna decembrie 1889, a efectuat un concediu de două luni,

---

¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G3, *Nota nr. 2894 din 27 iulie 1895, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

² Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 301-302

³ Ibidem, p. 252 - 253

⁴ Ibidem, p.201

⁵ Ibidem

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C8, *Nota nr. 603 din 5 februarie 1887, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”

⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C8, *Nota nr. 1519 din 30 martie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n și *Decretul regal înregistrat la MAS cu nr. 5581/martie 1889 f.n.*

atribuțiile sale fiind preluate de viceconsulul *Alois Curellich*.¹ Pe perioada misiunii de la Turnu-Severin, în anul 1898, autoritățile de la Viena l-au cercetat disciplinar, pentru o presupusă inițiere a unei acțiuni penale împotriva unui funcționar al companiei austriece de navigație DDSG și pentru "comportament neadecvat într-o berărie din Turnu-Severin". În sprijinul său a apărut, în anul următor, o petiție semnată de comercianții austrieci din oraș.²

Bela Basch (Galați, 1882) - S-a născut în 1853 la Budapesta și a decedat în februarie 1918. În 1882 a fost repartizat la Galați, iar în 1883 la Constantinopol. La 13 iunie 1884 este suspendat provizoriu din serviciu, pentru comportament neadecvat cu personalul consular, revenind în serviciul exterior în 1885, când a fost repartizat la Izmir. După o scurtă ședere la Izmir, în același an, a fost transferat la Beirut.³ În luna septembrie 1888 a preluat conducerea Viceconsulatului de la Giurgiu.⁴ Întrucât a continuat să aibă comportamente reprobabile, în anul 1889 a fost demis din serviciul consular austriac.⁵

Carl Ritter von Boleslawski (Galați, 1882) – S-a născut la 5 ianuarie 1834, la Viena și a decedat la 3 august 1896, în Karlsbad. Absolvent de științe politice și juridice. A fost secretar de stat în Ministerul Comerțului și Economiei (1864), fiind vorbitor de germană, franceză, italiană și engleză. Între 1865 și 1869 a fost cancelar la Consulatul General din New York, în 1869 fiind numit consul în același oficiu. La începutul anului 1872 a fost printre organizatorii Expoziției Mondiale de la Viena. A fost înnobilit cu titlul de cavaler în mai 1873. În perioada 15 februarie 1876 - septembrie 1879 a fost trimis la post în Shanghai, iar între decembrie 1881 – august 1882 a fost gerant al Consulatului General la Paris. În 12 februarie 1882 a primit gradul de consul general clasa a II a. În 17 iulie 1882 era numit șef al oficiului consular din Galați, fiind, în același timp și delegat la Comisia Europeană a Dunării. În 1890 a fost numit consul general la Tanger, în același an primind gradul de consul general clasa I.⁶

Dominik Kiraly von Szathmar, (Galați, 1883; Iași 1891) - S-a născut la 6 ianuarie 1857, la Beje, în nordul Ungariei. Nu există cosemnări privind data decesului. Absolvent al Academiei Orientale (1879), a primit gradul de atașat consular la 3 mai 1880. A efectuat stagiul militar obținând gradul de locotenent în rezervă. La 30 iunie 1883 era numit la Consulatul din Galați, în noiembrie, același an, primind gradul de viceconsul. În aprilie 1886 este transferat la București, iar în anul următor la Belgrad. La 26 septembrie 1889 a preluat

---

¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C8, *Nota nr. 5584 din 19 decembrie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

² Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 240 - 241

³ *Ibidem*, p. 194 - 195

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B8, *Decret Regal nr. 15591 din septembrie 1888, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 194 - 195

⁶ *Ibidem*, p.209

conducerea Viceconsulatului la Varna, iar la 10 august 1891, era numit la conducerea interimară a oficiului de la Iași. La 11 noiembrie 1891, a fost numit gerant la Rio de Janeiro, iar la 24 aprilie 1895 preia conducerea oficiului de la Vidin. În 1902 a fost avansat la gradul de consul general, iar doi ani mai târziu a preluat conducerea Consulatului de la Yokohama, misiunea sa în Japonia încheindu-se patru ani mai târziu, în 1908. După îndeplinirea mai multor funcții în Centrala de la Viena, în 1910 a fost numi șef al oficiului de Amsterdam, pe care a îndeplinit-o până în 1917.¹

Julius Pinter (Iași, 1885) - S-a născut la 30 octombrie 1852, la Pancevo și a decedat în ianuarie 1935, la Warasdin. A absolvit Academia Militară Tereza Wiener Neustadt în noiembrie 1879, fiind comandant de companie până la sfârșitul lunii aprilie 1880. În luna mai 1880 a fost încadrat în Statul Major din Sarajevo, iar între 1882 – 1883 a participat la expediția împotriva insurecției bosniace. A fost distins cu Medalia de război la 18 august 1883 și avansat la gradul de căpitan (1884). Era vorbitor de germană, sârbă, franceză, turcă, având și noțiuni de limbă română și maghiară și bulgară. În iulie 1885 a fost numit viceconsul la Iași. Parcursul său consular a mai inclus următoarele repere: Plovdiv (1886), Varșovia (1887), Beirut (1909). În 1912 a fost înrolat din nou în forțele armate, în anul următor având gradul de general-maior.²

Rudolf Wodianer von Maglod, (Galați, 1886) – S-a născut la 1857. A absolvit Academia Militară, devenind locotenent în rezervă. În 1881 era admis în Serviciul extern, devenind atașat consular. În 1882 îndeplinea misiuni specifice în Port – Said, Egipt, iar în 1883 la Consulatul General Imperial din Alexandria. În perioada martie - noiembrie 1884 s-a aflat la post în Marea Britanie, iar ulterior a fost viceconsul la București, până în 1886 când a fost transferat la Galați. În noiembrie 1888 a fost mutat la Belgrad, iar în octombrie 1890 a fost numit în fruntea Viceconsulatului la Giurgiu, 20 octombrie 1890. În februarie 1892 a preluat conducerea Viceconsulatului de la Turnu-Severin, iar la 12 mai 1892 era avansat la gradul de consul. A devenit consul general în anul 1900, preluând conducerea Consulatului General de la Odessa (1 septembrie 1900).³ A deținut funcția de consul general la București până în anul 1911. În perioada 13 decembrie 1915 - 27 august 1916 a îndeplinit o misiune temporară la Legația Imperială a Austriei din București.⁴

Erwin Friederich von Ferstel, (Iași, 1887) - S-a născut la 26 iulie 1861, în Viena (Grinzing) și a decedat la 12 august 1925, la Brixen (Tirol de Sud). A efectuat stagiul militar și în 1882 a devenit locotenent în rezervă. În 1884 a efectuat o stagiatură la Autoritatea maritimă din Trieste, iar în anul următor a

---

¹ Ibidem, p. 382-383

² Ibidem, p. 515-516

³ Ibidem, p. 695 - 696

⁴ Ibidem

promovat examenul de atașat consular (20 iulie 1885). A fost repartizat la Iași în data de 9 august 1887, unde a îndeplinit misiuni consulare până la 15 martie 1888 când a fost transferat la Pireu. Era vorbitor de germană, franceză, italiană și engleză, avea cunoștințe speciale de stenografie și era un bun pianist. După un stagiu efectuat la Londra (1889), este mutat la Consulatul General din Barcelona (14 aprilie 1890). La 13 martie 1891 este numit șef al oficiului consular din Amsterdam. Între 3 noiembrie 1892 și 8 mai 1893, a revenit la Consulatul General din Londra. După o misiune în Bosnia-Herțegovina, revine la Londra în calitate de consul general adjunct, având la acea dată gradul de consul (1896), primind totodată și funcția de „director al cancelariei comerciale” a Legației Imperiale din Marea Britanie. La 23 decembrie 1901 este numit la conducerea Consulatului General de la Berlin, iar la 9 decembrie 1913 director comercial al Legației Imperiale de la Paris.¹

Emerich Pietschka (Iași, 1887) - S-a născut la 4 martie 1852, în Saybusch și a decedat la 8 aug. 1891, la Iași (prin sinucidere). A absolvit Academia Orientală în 1875 și a promovat examenul consular la 10 noiembrie 1876. În aceeași lună, a fost trimis în misiune la Consulatul General din Sarajevo, iar în 1880 era gerant la Izmir. În 1881 a fost transferat la Consulatul General din Varșovia. În 1887, era consul la Iași,² înlocuindu-l pe *Ferdinand Mischke*.³ În vara anului 1889, pe fondul efectuării concediului în țara de origine, atribuțiile de gerant al oficiului au fost preluate de viceconsulul *Erwin de Ferstel*.⁴

Stephan (Ettiene) Lippert von Granberg (Iași, 1889, 1891) - S-a născut la 11 iunie 1858, în Viena și a decedat la Zurich în 30 noiembrie 1911. După absolvirea Academiei Consulare, a fost trimis la Consulatul General de la Veneția (1889), de unde, în același an, a fost transferat la Iași. În ianuarie 1890, este avansat la rangul de viceconsul, iar în luna mai a fost detașat temporar în Marea Britanie. În 1891 a revenit pentru o scurtă perioadă la Iași, iar în 1892 a fost numit temporar la conducerea consulatului din Vidin.⁵ A revenit la Iași în ianuarie 1894, fiind numit gerant al oficiului, în contextul încheierii misiunii consulului *Franz von Sponer* și viceconsulului *Thomas von Desewffy de Csernek und Tarkeo*, care urmau să fie numiți la post în S.U.A.⁶ În anul 1895, pe perioada efectuării concediului în țara de origine, atribuțiile sale au fost preluate de *Gustav Trojan*,

---

¹ Ibidem, p. 262 - 263

² Ibidem, p.512

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P3, ”Nota nr. 973 din 1 martie 1887, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți* dosar 2/Reprez. P3, ”Nota nr. 3455 din 25 iulie 1889, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L7, ”Nota nr. 203 din 21 ianuarie 1895, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L2, ”Nota nr. 478 din 31 ianuarie 1894, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

atașat la Consulatul din București.¹ În luna noiembrie 1895, pe fondul unei noi absențe de la post atribuțiile sale au fost preluate de funcționarul consular *Carl Mauer*, aflat la post în București.² În 1898 asigură conducerea oficiului din Plovdiv, iar în 1903 era numit ca șef al Consulatului General din Zurich.³ În decembrie 1894 a preluat conducerea oficiului de la Craiova.⁴

Carl Ludwig Bahr (Galați, 1890) – S-a născut la 15 mai 1864, la Kosice, nefiind consemnări privind data decesului. A absolvit Academia Orientală la 30 septembrie 1887 și a promovat examenul de atașat consular în 1887. În ianuarie 1890 a fost numit la Consulatul din Galați, iar în luna mai a fost transferat în Bosnia.⁵

Peter Moricz von Tecso (Galați, 1890) – S-a născut la 13 octombrie 1862, în Ungaria și a decedat la 6 decembrie 1936, în Budapesta. A absolvit Academia Orientală (1885), obținând gradul consular la 29 aprilie 1886. În același an a fost repartizat la Judecătoria Regală Maghiară din Satu Mare, pentru practică juridică. În 1887 a fost transferat la Judecătoria municipală din Viena. La 17 iulie 1888 era trimis la Consulatul din Constantinopol, fiind numit viceconsul la 29 ianuarie 1890. În februarie 1890 a fost mutat la Consulatul din Galați, iar la 24 august 1891 a preluat funcția de gerant al Viceconsulatului din Craiova. A revenit la Galați în 22 septembrie 1891, unde a rămas până în ianuarie 1894 când a fost transferat la Berlin. În 1895 a fost repartizat la Consulatul General din Hamburg, iar la 27 februarie 1898 la Consulatul din Rostov pe Don. În 12 aprilie 1900 a fost numit la Edirne. În 23 martie 1908 a primit gradul de consul general clasa a II a, iar în 1913 a preluat conducerea Consulatului de la Ancona. Între 21 iunie și 16 august 1915 a condus oficiul din Dortmund, iar la 17 noiembrie 1915 era gerant la Ruse, funcție pe care a îndeplinit-o până în 1918.⁶

Leonhard Gf. Starzenski (Iași, 1891) - S-a născut la 27 decembrie 1857, la Lvov, decedând la 25 mai 1919, la Podkamien (ucis de bolșevici). Absolvent al Academiei Orientale (1876) și locotenent în rezervă, a promovat examenul consular la 14 iunie 1882. Era vorbitor fluent de poloneză (limba maternă), germană și franceză, având noțiuni de rusă și bulgară. A fost avansat viceconsul la 30 iunie 1884 și consul la 28 iunie 1891. În septembrie 1891 era numit consul la Iași, de unde a fost transferat la Constantinopol, în 1892, pentru a conduce interimar acest oficiu. S-a căsătorit în 1892, la București, cu Genoveva Bibesco,

---

¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L7, ”Nota nr. 2266 din 30 mai 1895, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L7, ”Nota nr. 4362 din 2 noiembrie 1895, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 431

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L7, ”Nota nr. 203 din 21 ianuarie 1895, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.192

⁶ Ibidem, p.466-467

membră a familiei domnitoare din România. În 1903, a fost trimis ca ministru plenipotențiar în Republicile Chile, Peru și Bolivia.¹

Adolf Handl (Iași, 1891) - În 1891, era funcționar consular la Iași, unde fusese transferat de la Ruse.²

Gustav Trojan (Iași, 1891; Galați 1892) - S-a născut la 17 iunie 1863, în Viena, fără a exista consemnări privind data decesului. A absolvit Academia Orientală în 1888, primind gradul de atașat consular. La 21 aprilie 1891 a fost repartizat la Consulatul din București, iar în august același an, era transferat la Iași. În perioada 16 februarie 1892 - 21 aprilie 1892 a desfășurat activități consulare la Galați, primind și gradul de viceconsul. În mai 1895, a fost numit la conducerea interimară a Viceconsulatului de la Craiova, iar în septembrie a revenit la București. În 1901 a fost însărcinat cu conducerea Consulatului din Belgrad, iar la 14 noiembrie 1901 era mutat la Ruse. În 1907 a primit conducerea Consulatului General de la Alger și în 1908 pe cea a oficiului din Breslau. În 1908 a fost avansat la gradul de consul general, clasa a II-a. În 1911 a fost numit la conducerea Consulatului General la Bremen, iar în 1916 a primit gradul de consul general clasa I.³

Franz von Sponer (Iași, 1892) - S-a născut la 4 octombrie 1856, Rozgony, Ungaria, și a decedat la 20 februarie 1924. Între 1875 și 1881 a urmat cursurile Academiei Orientale. În 1881 a efectuat stagiul militar devenind locotenent în rezervă. Prima misiune consulară i s-a încredințat la Consulatul General la Moscova (24 februarie 1882). Ulterior a îndeplinit misiuni specifice la Londra (1884); Kiev (1884, gerant al oficiului, 1889); Moscova (1886). În 1890 a obținut gradul de consul, iar în 1891 a revenit la Kiev. De la Kiev, a fost transferat la Iași, preluând conducerea acestui oficiu la 16 aprilie 1892. Și-a încheiat misiunea la Iași la 28 februarie 1894. La 29 aprilie 1894 era numit la conducerea Consulatului din Chicago, iar în 1895 era transferat din nou la Moscova. La 16 februarie 1907 a primit gradul de consul general.⁴

Emil Kertsch (Galați, 1892; Ismail, 1896) - S-a născut la 7 martie 1865 și a decedat la 24 februarie 1913, în Gries, Tirolul de Sud. La 17 octombrie 1891 a fost numit grefier la consulatul din Sulina, fiind transferat la Galați în data de 5 noiembrie 1892. În 1896 era mutat la Ismail și numit la conducerea interimară a oficiului. În 1901 a fost transferat la oficiul din Burgas. Anterior mutării la Burgas, a preluat temporar pentru o scurtă perioadă de timp, atribuțiile de conducere a Viceconsulatului de la Ploiești.⁵ În 1904 a fost numit șef al oficiului

¹ Ibidem, p.620-621

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H11, "Nota nr. 4255 din 1 noiembrie 1892, adresată de Legația Austriei la București către MAS", f.n

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.661-662

⁴ Ibidem, p. 615-616

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M6, *Nota nr. 1578 din 12 aprilie 1901, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n.

din Novoselitsa (Noua Suliță, regiunea Cernăuți), unde a lucrat până în 1913.¹

Jakob Wein (Galați, 1894) – S-a născut la 11 ianuarie 1865, în Leșnic, România. A absolvit Academia Consulară în 1888, având și grad de locotenent în rezervă. În 1892 a fost repartizat la Consulatul general din București. Între 24 mai 1892 și 17 aprilie 1893 a îndeplinit funcția de gerant al Viceconsulatului din Ploiești, iar în 1894 a fost transferat la Galați. În 1895 s-a aflat la post în Philadelphia, iar în 1898 la Pittsburg. În 1904 a fost numit la conducerea Consulatului din Bagdad, mandat pe care nu l-a preluat, plecând în același an la Bombay. Între 1909 și 1911 a condus Consulatul din Chania. În 1919, după război, a lucrat în Centrala Ministerului de Externe de la Budapesta, unde, în perioada 1921-1922 a îndeplinit funcția de șef al Biroului de traduceri.²

Thomas von Desewffy de Csernek und Tarkeo (Iași, 1894) - Membru al unei dintre cele mai vechi familii de nobili din Ungaria (familia conților *Desewffy de Csernek*), originară din Slavonia și înnobilită la 1775)³, s-a născut la 9 iunie 1859 și a decedat la 19 noiembrie 1910. În perioada decembrie 1887 – 14 august 1890, a asigurat conducerea provizorie a oficiului din București. La data de 24 decembrie 1887, Ministerul Afacerilor Străine (MAS) a efectuat formalitățile necesare pe lângă Ministerul de Finanțe în sensul scutirii de taxe vamale pentru bunurile sale personale.⁴ Ulterior, încheierii misiunii de la București, a fost ridicat la gradul de consul și numit în funcție la Consulatul Austro-Ungariei din Ploiești.⁵ Absolvent al Academiei Militare (1882 – locotenent în rezervă), a promovat examenul de atașat consular la 31 iulie 1883. În iulie 1884 a fost repartizat la consulatul din Turnu-Severin, iar în 1886 era transferat la Belgrad. Deja avansat la gradul de consul, între 1894 – 1896 a îndeplinit funcții de conducere a oficiilor consulare din Pireu (Grecia), Pittsburg și New York (S.U.A.).⁶ În anul 1894 a fost consemnat cu încheierea misiunii la Iași.⁷

---

¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.378; a se vedea și Philippe Henri Blasen, Andrei Cușco, *Noua-Suliță – Triplex Confinium. Experiențe transfrontaliere la periferiile imperiale (1869-1914)*, p. 227-231

https://www.academia.edu/42267715/Noua_Suli%C8%9B%C4%83_Triplex_Confinium_Expierien%C8%9Be_transfrontaliere_la_periferiile_imperiale_1869_1914_, (accesat la 20.04.2024)

² Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 680-681

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D3, *Nota nr. 934 din 23 decembrie 1887, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n; a se vedea și prezentarea nobilului maghiar Sandor Desswffy la <https://banaticum.ro/ro/dessewffy-sandor-1834-1907-2/> și <https://en.wikipedia.org/wiki/Dessewffy>, consultate la 02.04.2024

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D3, *Nota nr. 22718 din 24 decembrie 1887, transmisă de MAS către Ministerul de Finanțe*, f.n

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D5, *Nota nr. 414 din 26 aprilie 1890, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n

⁶ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 251

⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L7, *”Nota nr. 4362 din 2 noiembrie 1895, adresată de Legația Austriei la București către MAS*”, f.n

Josef Ritter von Hempel, (Iași, 1895) - S-a născut la 17 noiembrie 1868, la Graz și a decedat la Viena, la 29 mai 1927. Absolvent de științe juridice și-a efectuat stagiul militar devenind locotenent în rezervă. A devenit atașat consular la 31 ianuarie 1893, în aprilie același an fiind trimis în misiune la Izmir. În 23 ianuarie 1895 a fost trimis la Iași, iar în anul următor a fost avansat la gradul de viceconsul. Tot în 1896 era transferat la Varșovia, preluând conducerea interimară a acestui oficiu în anul 1898. În perioada 14 octombrie - 8 decembrie 1898 a condus interimar Consulatul General de la Moscova, revenind ulterior la Varșovia. În 1900 a fost transferat la Genova, primind și gradul de consul. La 12 august 1904 preia conducerea Viceconsulatului de la Varna. În 1910 a primit gradul de consul general și s-a pensionat în anul 1919, după ce a îndeplinit mai multe funcții în cadrul Ministerului de Externe.¹

Johann (Ioan, Jean) Wippert (Galați, 1895; Iași, 1899) - S-a născut la 15 mai 1864 și a absolvit dreptul la Padova, Graz și Viena. Era vorbitor de germană, maghiară, franceză, italiană și engleză. Locotenent în rezervă (1887), a promovat examenele consulare în 1893, fiind repartizat la Galați (1895). În 1896 a fost detașat în Marea Britanie.² La 23 octombrie 1899, a fost numit gerant la Consulatului de la Iași,³ iar în intervalul 31 ianuarie 1898 – 3 noiembrie 1900, a asigurat conducerea oficiului austriac din Craiova.⁴ În 1903 a fost transferat la Sankt Petersburg, preluând conducerea acestui oficiu în anul următor, odată cu avansarea la gradul de consul. În 5 decembrie 1912, a fost numit la conducerea Consulatului General la Moscova, iar la 9 iulie 1915 a devenit gerant al Consulatului General la Köln.⁵

Moritz Friederich Czikkann von Wahlborn (Galați, 1895) – S-a născut la 23 aprilie 1847, în Viena și a decedat la 19 aprilie 1909, la Bratislava. După promovarea examenelor de stat la studii juridico - politice, a efectuat un stagiul de practică la Procuratura Camerei Regale Ungare din Bratislava. Era vorbitor de germană, franceză, italiană și maghiară. În 1870 a fost admis la Ministerul Afacerilor Externe, promovând examenul de atașat consular la 1 ianuarie 1871, fiind repartizat la Consulatul din Constantinopol (22 noiembrie 1871). În februarie 1873 era avansat viceconsul și la 19 martie este transferat la Consulatul din Amsterdam. În martie 1881 a fost înnobilit cu titlul de baron, iar la 12 februarie 1882 avansat la gradul de consul. În perioadele 6 octombrie - 23 noiembrie 1882 și 27 iunie - 26 iulie 1884, s-a aflat la conducerea interimară a oficiului din Amsterdam. La 29 ianuarie 1890 era numit șef al Consulatului

¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 330 - 331

² Ibidem, p. 692 - 692

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V12, "Nota nr. 4402 din 11 noiembrie 1899, adresată de Legația Austriei la București către MAS", f.n

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V11, "Nota nr. 390 din 2 februarie 1898, adresată de Legația Austriei la București către MAS"

⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 692 - 692

General de la Moscova, iar în mai 1892 primește gradul de consul general clasa a II a. La 25 octombrie 1895 este numit șef al Consulatului General de la Galați și delegat la Comisia Europeană a Dunării. În 1896 a fost trimis ministru plenipotențiar la Curtea Imperială a Chinei, iar în 1905 ocupa aceeași poziție la Belgrad.¹ La încheierea misiunii de la Galați, a solicitat o audiență Suveranului României,² Casa Regală de la București aprobând acordarea acesteia audiențe, pentru data de 11 ianuarie 1897.³

Joseph von Hurter-Amann (Iași, 1896) - S-a născut la 20 august 1857, în Veneția și a decedat la 20 mai 1927, în Viena. Absolvent al Academiei Orientale și locotenent în rezervă, a promovat examenul consular la 29 aprilie 1882. În iunie 1884 era trimis la Londra, iar în 1886 transferat la Belgrad. La 4 august 1888 a fost numit șef al oficiului din Varna, iar în anul următor ajunge la Giurgiu. În 1890 era numit la conducerea Consulatului General la Sankt Petersburg, în anul următor ocupând aceeași funcție la Salonic. Între 1891 – 1893, a asigurat, pentru mai multe perioade, conducerea oficiilor de la Plovdiv și Salonic. În 1896 a fost transferat la Iași, preluând conducerea acestui oficiu în anul următor.⁴ În anul 1904, era consul general de la București, după încheierea acestei misiuni preluând postul similar la Milano.⁵ În 1904 a condus Consulatul din Milano, fiind pensionat în 1906, pe fondul unor probleme de sănătate.⁶

Alois Pogacar (Iași, 1897) - S-a născut la 27 septembrie 1859, în Verona și a decedat la 23 octombrie 1912, în Ljubljana. A absolvit Academia Orientală în 1877 și a efectuat stagiul militar obținând gradul locotenent în rezervă (1878). A promovat examenul de atașat consular în 1882 fiind trimis în același an la Consulatul General de la Constantinopol. În 1885 era la post în India, la Bombay, iar în 1887 a revenit la Constantinopol. Parcursul său consular a mai inclus următoarele oficii: Edirne (1888, 1895); Sankt Petersburg (1892, gerant interimar), Pireu (1893), Port Said (1894). La 12 mai 1897 era transferat la Iași, iar în toamna aceluiași an asigura conducerea interimară a Consulatului General de la Londra. A revenit la conducerea oficiului din Iași în același an, fiind transferat în 1899 la Cairo. În 1905 a fost transferat la Odessa.⁷

Hugo Logothetti (Galați, 1897) – S-a născut la 20 octombrie 1852, în Cluj

---

¹ Ibidem, p.246-247

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C10, ”*Telegrama MAS nr. 287 din 9 ianuarie 1897*”, f.n

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C10, ”*Răspuns al Casei Regale către MAS, nr. 84 din 10 ianuarie 1897*”, f.n

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 357-358

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G14, *Nota nr. 2797 din 30 iunie 1904, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

⁶ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 357-358

⁷ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 526; AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P11, ”*Nota nr. 1310 din mai 1897, adresată de MAS către Casa Regală*”, f.n

și a decedat la 3 august 1918, în Teheran. A absolvit Academia Orientală (1872) și examenul consular la 19 ianuarie 1877. În Iunie 1877 a fost trimis la Constantinopol, iar în decembrie 1881 la Alexandria. A primit gradul de viceconsul în februarie 1882, fiind repartizat în iulie același an, la Port-Said. La 27 februarie 1897 era numit consul general la Galați și delegat în Comisia Europeană a Dunării.¹ În luna iunie 1899, pe fondul încheierii misiunii la Galați și pregătirea preluării unui post similar la Barcelona, a solicitat o audiență Casei Regale a României, care a fost aprobată pentru ziua de 3 iunie 1899.² La 13 octombrie 1906 a fost numit la conducerea Consulatului din Milano, iar în ianuarie 1907 a primit gradul de consul general clasa I. La 16 februarie 1907 a primit conducerea Consulatului General de la Hamburg.³

August Humbert Corossacz (Iași, 1898) - S-a născut la 21 august 1869, a urmat liceul la Rijeka și a absolvit studii juridice și politice la Viena. După efectuarea stagiului militar a devenit locotenent în rezervă și la 1 septembrie 1869 a promovat examenul de atașat consular. La 3 martie a fost numit atașat consular la Consulatul General din Salonic. În iulie 1898 a efectuat o misiune temporară la Iași, iar în perioada 24 ianuarie - 25 aprilie 1900 era gerant interimar al consulatului din Edirne. În 1900 a ocupat funcții diplomatice și consulare la Belgrad, Londra și Vidin, iar în anul 1912 a fost gerant interimar la Genova.⁴ În decembrie 1907, a fost numit viceconsul al Austro-Ungariei la Turnu-Severin, înlocuindu-l pe *Egon de Pflugl*.⁵ În perioada 21 februarie - 24 martie 1909, a fost și gerant al oficiului consular din Craiova.⁶

Seutter von Loetzen (Galați, 1898) - S-a născut în anul 1871 și a absolvit Academia Militară în 1895, devenind locotenent în rezervă.⁷ În 1897 a făcut parte din echipa Consulatului General de la București.⁸ În anul 1898, a fost trimis pentru o scurtă perioadă în Marea Britanie, iar în același an a sosit în România, la Galați, unde a și-a încheiat misiunea în anul următor, 1900. A decedat în anul 1901.⁹

Viktorin von Borhek (Galați, 1899) - S-a născut la 16 iunie 1857 și a

---

¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.433-434

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. LA, *Nota nr. 1012 din 15 martie 1897, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.; *Nota nr. 2332 din 27 mai 1899, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n., *Răspunsul Casei regale înregistrat la MAS cu nr. 10870 din 2 iunie 1899*, f.n.

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.433-434

⁴ *Ibidem*, p. 235 - 236

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C15-17, *Nota nr. 3928/II din 16 decembrie 1907, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

⁶ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 235 - 236

⁷ *Ibidem*, p. 604

⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V20, *Nota nr. 4320 din 19 octombrie 1897, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

⁹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 604

decedat în 1922. Absolvent de științe juridice, s-a alăturat Serviciului consular în 1880. În iunie 1881 a fost repartizat în Egipt, la Alexandria, iar în 1884 în Iran. În 1886, a revenit în Egipt în calitate de secretar al Legației Imperiale.¹ La data de 1 martie 1890, a fost numit viceconsul la Turnu-Severin.² În 1897 a fost numit la conducerea Consulatului General de la Salonic, iar în 1899 a devenit consul general la Galați, fiind în același timp și membru delegat în Comisia Europeană a Dunării.³ În luna februarie 1900, a solicitat o audiență la Suveranul României, care i-a fost aprobată pentru data de 10 martie, orele 14.00.⁴ În luna iulie 1900, a părăsit România pentru două luni, atribuțiile sale fiind preluate de *Francois Garlik D'Osoppo*, viceconsul la Sulina.⁵

În vara anului următor a existat o situație similară, consulul general de la Galați, predând atribuțiile sale viceconsulului *Charles Weniger* de la Vicenconsulatul austriac din Turnu-Severin.⁶ La 6 decembrie 1911, a fost numit consul general la Köln.⁷

Franz Ritter Garlik von Osoppo (Galați, 1899) – S-a născut la 12 mai 1860 și a decedat la 22 februarie 1906. A absolvit examenul consular la 10 februarie 1896, în decembrie același an, fiind numit viceconsul la Odessa. În 1899 a fost transferat la Galați, iar în luna mai, anul următor, la Sulina, unde și-a încheiat cariera consulară pe fondul unor probleme de sănătate.⁸

Josef Goricar (Iași, 1901) - S-a născut la 23 iunie 1873, la Prassberg, Slovenia. A absolvit științe juridice la Universitatea din Graz, devenind stagiar în drept penal la Tribunalul regional din Viena (17 martie 1900). În urma efectuării stagiului militar a obținut gradul de locotenent în rezervă. A absolvit examenul consular la 15 mai 1901, în luna următoare fiind repartizat la Consulatul din Iași. În perioada 3 august - 28 decembrie 1904 a fost gerant al Consulatului din Constanța, ulterior fiind repartizat la București, până la 9 aprilie 1905. În aprilie 1906 este transferat la Odessa, iar în luna decembrie a aceluiași an, la Belgrad. În anii următori, a efectuat misiuni în S.U.A., Pittsburg (1908); Denver (1909); San Francisco (1911, șef de oficiu).⁹ Joseph Goricar s-a remarcat

---

¹ Ibidem, p. 210 - 211

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B10, *Nota nr. 715 din 01 marti 1890, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 210 - 211

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B5, *Nota nr. 665 din 20 februarie 1900, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", "Nota Casei Regale a României către MAS, nr. 2598 din 9 februarie 1900", f.n

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B5, *Nota nr. 2826 din 31 iulie 1900, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B5, *Nota nr. 3158 din 4 iulie 1901, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

⁷ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 210 - 211

⁸ Ibidem, p.282

⁹ Ibidem, p.291-292

cu profunde simpatii slave, ajungând să dezaprobe răspândirea influenței pan-germane în politica externă a Vienei, fiind unul dintre primii autori ai teoriei "Războiului provocat deliberat de către Puterile Centrale", detaliată în lucrarea "The Inside Story of Austro-Hungarian Intrigue of How the World War was brought about", scrisă în 1920, împreună cu Lyman Beecher Stowe¹. Anterior, în 1917, publicase la Viena cartea "The Betrayal of Socialism By the German Social Democratic Party; with a Short Sketch of the Russian Forms of Self Government"²

Nikolaus Hakman (Nicolas, Nicolae, Hakman) (Galați, 1902, Iași, 1910) - A trăit între 29 martie 1869 și 8 septembrie 1917, fiind de origine română. Primele sale misiuni consulare de probă au fost la Consulatele General din Marsilia și Zurich, în anul 1900. A dovedit calități foarte bune pentru această profesie, fiind vorbitor de germană, româna (limba maternă), franceză și italiană, având și cunoștințe de limbă poloneză. A promovat examenul de atașat consular la 7 februarie 1902. În iunie 1902 era transferat la Galați, unde, doi ani mai târziu, 1904, a fost avansat la gradul de viceconsul jurat. În septembrie 1907, pe fondul unei absențe temporare de la post a șefului oficiului din Craiova, a preluat atribuțiile acestuia.³ În același an, a preluat pentru o scurtă perioadă și conducerea Consulatului din Constanța. În anul 1910 este numit gerant la Iași. În luna ianuarie 1911 este avansat la gradul de consul.⁴ În 1912 i s-a încredințat conducerea oficiului de la Brăila.⁵ A condus Consulatul de la Brăila până în anul 1916, când atribuțiile sale au fost preluate temporar de *Josef de Urmenyi*.⁶ S-a pensionat în 1917, pe fondul unor probleme medicale asociate demenței.⁷

Heinrich Ritter von Schulz (Galați, 1902) – S-a născut la 14 ianuarie 1868, în Viena și a decedat la 7 mai 1932, tot la Viena. Între 16 ianuarie 1888 - 18 august 1891 a efectuat stagiul militar, devenind locotenent în rezervă. Licențiat în drept, a promovat examenul consular la 25 ianuarie 1897. În martie 1897 a fost repartizat la Consulatul din Alexandria, iar în noiembrie același an la Beirut. În anul următor a fost trimis la Constantinopol, iar la 30 iunie 1900 a fost numit șef interimar al oficiului din Edirne. În august 1902 era numit gerant

¹ A. F. Pollard, "A Short History of the Great War" The Journal of International Relations, vol. 11, no. 2, 1920, p. 342

² <https://biblio.ie/book/betrayal-socialism-german-social-democratic-party/d/231124483?placement=recommendations-image>, (accesat la 10.03.2024)

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. F19, *Nota nr. 3157 din 21 septembrie 1907, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 315-316

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H26, *Nota nr. 309 din 10 februarie 1912, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. U3, *Nota nr. 4283 din 12 iulie 1916, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁷ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 316

interimar la Galați, iar în noiembrie 1902 a fost numit în aceeași poziție la Salonic. În 1906 se afla la post în Plovdiv, unde a rămas până în 1918. În mai 1907 a primit gradul de consul, iar în 1916 a fost înaintat la gradul de consul general clasa a II a.¹

Felix Ritter Grzybowski von Prus (Iași, 1904) – S-a născut la 14 ianuarie 1859 și a decedat la 12 august 1911, în Cracovia. A absolvit Academia Orientală și a avut gradul de locotenent în rezervă (1881). A obținut gradul consular în 6 decembrie 1883. În 1895 a fost consul la Wroclaw și Breslau.² În ianuarie 1900, MAS era notificat cu privire la începerea misiunii sale la Constanța.³ În anul 1906, pe perioada efectuării concediului anual, atribuțiile sale au fost preluate de **Wilhelm Pohl**, consul la Brăila.⁴ În luna martie 1907, a fost numit consul general la Iași, primind patenta consulară prin Decretul regal nr. 1453/21 martie 1907. La data de 31 martie 1907, Monitorul Oficial a publicat numirea sa în funcția menționată.⁵ În noiembrie 1910 a fost pensionat pe fondul unor probleme medicale.⁶

Natale Rocovich (Iași, 1907) - S-a născut la 25 decembrie 1859 și a decedat la 30 septembrie 1910, la Sulina, în urma unui infarct miocardic. În 1880 era interpret la Consulatul din Tulcea. În 1886 a fost numit gerant al acestui oficiu, iar în 1894 a fost repartizat la Vidin. În noiembrie 1894 prelua conducerea interimară a oficiului din Constanța, revenind la Vidin în februarie 1895. În 1896 a fost transferat la București, în anul următor asigurând pentru o scurtă perioadă conducerea Consulatului de la Craiova.⁷ În 1905 era gerant la Sulina.⁸ Prezența sa la Iași a fost temporară, în perioadele 1 aprilie - 7 septembrie 1907 și 13 iunie - 19 septembrie 1909.⁹ În luna iunie 1910, a apărut din nou ca gerant al Viceconsulatului de la Sulina. În vara anului 1910, pe perioada efectuării

---

¹ Ibidem, p.590-591

² Ibidem, p. 300

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G4, *Nota nr. 305 din 30 ianuarie 1905, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G14, *Nota nr. 1400/III din 4 iunie 1906, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G14, *Decret regal de acordare a patentei consulare, înregistrat la MAS cu nr. 06035 din 22 martie 1907, Notă MAS nr. 6025 din 31 martie 1907, Notă MAS către M.Of.*, f.n

⁶ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 300

⁷ Ibidem, p. 571

⁸ Lista diplomatică a Austro-Ungariei, Viena, 1894, p. 213, https://books.google.ro/books?id=FxKGk-OFSXQC&pg=PA213&lpg=PA213&dq=Natale+Rocovich&source=bl&ots=Rn1rcUk5yW&sig=ACfU3U3tTY-okXI97G7wQaILrHHr99-j6Q&hl=ro&sa=X&ved=2ahUKewisnK_wiMuEAXVp2wIHHaj8DhU4ChDoAXoECAQQAw#v=onepage&q=Natale%20Rocovich&f=false (accesat la 20.02.2024)

⁹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 571

concediului de odihnă, atribuțiile sale au fost preluate de *Nikolas (Nicolae) Koliban*, consilier la Consulatul Austro-Ungariei la Galați.¹

Eugen Ritter von Wurzian (Iași, 1907) - S-a născut la 16 ianuarie 1879, în Peterswald, Silezia și a decedat la 18 iulie 1943, la Viena. A urmat cursurile liceului din Teschen și ale Facultății de Științe juridice din Viena. După absolvirea cursurilor Academiei Orientale (14 iulie 1905), efectuează un stagiu de practică în instanțele din Viena, iar în 1906 devine atașat consular. În 1907 a fost trimis la Iași, iar în iunie 1908 a fost transferat la Londra. În octombrie același an a fost mutat la la Köln. La 15 iunie 1914 a primit gradul de consul, iar în perioada 1918 – 1921 a îndeplinit funcții specifice la Praga. În 1920 a primit gradul de consul general clasa a II a, iar între 1921 – 1922 a fost consilier la Legația din Berlin. Între 23 februarie și 8 noiembrie 1922 a fost consul general la Lvov, iar ulterior a fost retras la Viena.²

Waldemar Roderich Czerwenka (Galați, 1907) – S-a născut la 9 noiembrie 1880, în Piatra - Neamț (tatăl său fiind inginer în localitate) și a decedat la 31 martie 1976. A absolvit Academia Orientală la 15 iulie 1903, fiind repartizat în 15 octombrie 1904 la Consulatul General din Shanghai. În 19 octombrie 1907 era transferat la Galați unde a lucrat până în iulie 1908. În ianuarie 1909 a fost trimis la Consulatul General din Calcutta, iar în 1912 a asigurat interimatul la conducerea oficiului din Port-Said, fiind avansat la gradul de consul. În mai 1913 era transferat la Bombay, preluând conducerea acestui Consulat în noiembrie același an. Între 1914 – 1916 a revenit la Viena, iar în perioada 1917 – 1918 a fost șeful Centrului de informare din Ploiești. Era vorbitor de germană, engleză, franceză, italiană și română. S-a pensionat în anul 1919 fiind angajat contractual la Oficiul de Stat pentru Nutriție Națională (1919 – 1921).³

Friedrich Hlavac Edler von Rechtwall (Galați, 1908) – S-a născut la 10 martie 1885, la Lvov și a decedat la 10 mai 1975, la Els Bethen, lângă Salzburg. A absolvit Academia Consulară (fostă Orientală), la 4 iulie 1908. În octombrie 1908 era repartizat la Galați, iar în anul următor la Consulatul din Constantinopol. A fost avansat viceconsul la 7 noiembrie 1910 și consul în 28 ianuarie 1916. A participat la negocierile Tratatului de pace de la Saint-Germain. A obținut gradele de consul general clasa II a în 22 decembrie 1922 și clasa I în 1923. La 1 octombrie 1933 a devenit director al Academiei Consulare. În noiembrie 1939 a fost transferat la Ministerul de Externe din Berlin, în calitate de consilier ministerial. În 1940 și 1942, pentru diferite perioade de timp a revenit în fruntea Academiei Consulare. S-a pensionat în anul 1947.⁴

¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C16, Nota nr. 791 din 13 martie 1907, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București”, f.n

² Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 699-700

³ *Ibidem*, p.245

⁴ *Ibidem*, p.337-338

Zdislaus Ritter von Okecki (Galați, 1908) - S-a născut la 29 octombrie 1874 și a decedat la 11 martie 1940. A absolvit științe juridice și politice, fiind repartizat la Consulatul General din Salonic (aprilie 1901). În anul următor, era trimis la Consulatul General din Rio de Janeiro.¹ În anul 1905 a primit gradul de viceconsul, iar în 1908 era numit la consulatul din Galați. În februarie 1912, a fost avansat la gradul de consul.² După încheierea misiunii de la Craiova i s-a încredințat conducerea consulatului din Cairo (28 noiembrie 1913). În anul 1915, a ajuns la Legația Imperială din Copenhaga, de unde, în 1917, a fost retras la Viena, pe fondul unor probleme de sănătate. A revenit în Serviciul Exterior în 1919, iar în perioada 1921 – 1928 a fost trimis în Iugoslavia. În perioada 1928 – 1930 a fost ministru plenipotențiar în Japonia.³

Elias Zagorski (Focșani, 1909) – A fost numit consul la Focșani la 2 martie 1909, primind ”exequator”-ul din partea Casei Regale la 12 martie 1909. Anterior, îndeplinise funcția de viceconsul la același oficiu consular.⁴

Rudolf Edler von Jahnstein Ach (Galați, 1910) – S-a născut la 10 septembrie 1876, în Baden lângă Viena și a decedat la 9 aprilie 1967, în Graz. A absolvit liceul la Baden în 1897 și Academia Militară în 1901, primind gradul de locotenent. În 1903 era profesor la Școala Militară de cadeți pentru cavalerie, iar în 1906 a fost licențiat în istorie juridică. În 1909 era stagiar la Judecătoria din Cernăuți. În 1909 a fost trimis la Consulatul General de la Veneția, pentru un stagiul de practică, promovând examenul de atașat consular la 6 decembrie 1910. Imediat după asta, la 21 decembrie, era numit la Consulatul din Galați, de unde a fost transferat la Milano, în 13 iunie 1912. În martie 1914 este repartizat la Comisia internațională de control pentru Albania, iar la 8 iulie 1915 a fost înrolat din nou în serviciul militar, fiind repartizat la Serviciul Comisariatului Civil și Comandamentului Corpului XIX din Albania. În 1919, a fost reactivat în Ministerul de externe fiind repartizat la Secția Politică. Era vorbitor fluent de franceză, engleză și italiană, având noțiuni de limba română. Între 9 februarie și 26 martie 1921 a fost gerant la Trieste, iar în aprilie 1921 a fost numit șef al Consulatului din Milano. A obținut titlul de consul general clasa a II a în 1928.⁵

Alphons Felner von der Arl (Galați, 1911) – S-a născut la 13 iulie 1862, la Hietzing decedând la 29 ianuarie 1934, în Viena. Absolvent al Academiei Orientale (1885), a primit gradul de atașat consular la 29 aprilie 1886. Dup stagii

---

¹ Ibidem, p. 692 - 692

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. O3, *Exequator acordat de Casa Regală, înregistrat la MAS cu nr. 02418 din 1 februarie 1912*, f.n.

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 692 - 692

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Z1, ”*Nota nr. 355 din 2 martie 1909, adresată de Legația Austriei la București către MAS*”, *Patenta consulară înregistrată la MAS cu nr. 04628 din 12 martie 1909* f.n

⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 699-700

¹ Ibidem, p.179-180

efectuat în instanțe din Viena și la Camera de Comerț din capitala austriacă, la 31 decembrie 1887 a fost trimis la Varșovia, iar în martie 1889 la Londra. Următoarele sale misiuni consulare au inclus: Veneția (1893); Moscova (1894); Kiev (1896, avansat consul). Între 1897 și 1900 a deținut funcții în Centrala MAE de la Viena, iar la 1 martie 1901 era numit șef al Consulatului General de la Moscova. A primit gradul de consul general clasa a II-a în 1903. La 30 octombrie 1907, a preluat conducerea interimară a Consulatului General de la Zurich. La 26 februarie 1909 a fost numit consul general adjunct și director comercial al Legației Imperiale din Londra, iar la 26 iunie a preluat conducerea Consulatului General din Köln. În 1911 a preluat conducerea consulatului din Galați, fiind numit și delegat la Comisia Europeană a Dunării, fiind menținut în această funcție până la izbucnirea războiului. În același an a primit gradul de consul general Clasa I.¹

Friedrich Gotz (Iași, 1912) - S-a născut la 28 iulie 1862, în Salzburg și a decedat la 8 iulie 1944. A fost locotenent în rezervă, efectuând stagiul militar în cadrul Forțelor navale. Absolvent de științe juridice (1896), a promovat examenul de atașat consular la 8 martie 1897. Era vorbitor de germană, franceză, și italiană, având noțiuni de spaniolă și greacă. În 6 aprilie 1897 a fost repartizat provizoriu la Consulatul General din Izmir, 6 aprilie 1897, în calitate de secretar al cancelariei. La 22 iulie 1900 este numit gerant la Port Said, iar în 11 martie 1905 a preluat conducerea consulatului onorific la Zanzibar. În perioada 20 ianuarie 1910 - 22 aprilie 1910 a asigurat conducerea interimară a Consulatului General din Rio de Janeiro, iar la 2 ianuarie 1912 a fost numit consul general la Iași, unde a rămas până în 1916. După intrarea României în război împotriva Austro-Ungariei (27 august 1916), a revenit la Viena, iar în 1917, a fost repartizat, la cerere, la un comandament al armatei austriece de pe frontul din România.²

Tibor Miklos von Miklosvar (Iași, 1912) – S-a născut la 30 aprilie 1883, la Finke, Ungaria. A absolvit Academia Consulară (14 iulie 1905) și a obținut gradul consular în decembrie 1906. La 22 aprilie 1907 a fost repartizat la Consulatul General din New York, iar la 1 decembrie 1908 la Londra.³ În 1912, era viceconsul la Iași.⁴

Georg Barkoczi von Nagy- und Kisbarkoz (Galați, 1912) - S-a născut la 2 februarie 1888. A absolvit Academia Orientală în septembrie 1911 obținând gradul de atașat consular în același an, fiind repartizat, totodată la Consulatul General din Hamburg. Între 1912 și 1916 a activat la Consulatul de la Galați, iar între 1916 și 1917 la București. După război a fost repartizat la Paris (1919 –

---

¹ Ibidem, p.261-262

² Ibidem, p. 289 - 290

³ Ibidem, p.456

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M21, "Nota nr. 2695 din 1 octombrie 1912, adresată de Legația Austriei la București către MAS", f.n

1930), Londra (1930 – 1932), Istanbul (1935 – 1941).¹

Edler von Jahnstein (Galați, 1912) - În anul 1912, era atașat consular la Galați. În luna iunie 1912, Legația Imperială a Austro-Ungariei informa autoritățile române că acesta a fost avansat la gradul de viceconsul.²

Maximilian Schiler (Piatra Neamț, 1912) – A fost numit la conducerea Viceconsulatului onorific înființat de Viena la Piatra Neamț în 1912. La data numirii era director al societății forestiere ”P&C. Goetz & Cie” din Piatra-Neamț.³ Circumscripția consulară a noului oficiu cuprindea județele Bacău și Neamț, care ieșeau din circumscripția Consulatului Imperial de la Iași.⁴

Johann Bogy (Iași, 1914) – S-a născut la 18 septembrie 1880 și a decedat la 4 februarie 1944, în Budapesta. A absolvit dreptul la Cluj la 14 iunie 1898. În 1906 a fost trimis de Ministerul Comerțului într-un stagiul de doi ani la Buenos Aires și Rio de Janeiro. Cu toate că a dovedit capabilități pentru aceste gen de reprezentare, datorită lipsei de experiență nu a atins ținta propusă în domeniul comercial. Ulterior, în 1909, a fost trimis din nou misiuni comerciale în S.U.A. la New York și New Orleans. În iulie 1913 a fost trimis într-un stagiul de practică la Consulatul General din Veneția, promovând examenul de atașat consular la 14 mai 1914, fiind repartizat imediat la Iași. În martie 1915 a fost transferat la Zurich, primind în anul următor gradul de viceconsul. La 16 martie 1917 a fost transferat la Berlin, iar în aprilie același an la Bremen.⁵

Konstantin Sedlacek (Galați, 1915) - S-a născut la 8 iulie 1890, la Austerlitz. A absolvit Academia Consulară la 6 iulie 1914. A fost trimis la Consulatul din Galați în 15 ianuarie 1915.

În perioada 21 iunie - 27 august 1916 a fost gerant al oficiului din Ploiești, iar în septembrie același an a fost înaintat la gradul de viceconsul. În perioada 28 august 1920 - septembrie 1924 a fost consul la Köln.⁶

Charles (Carl) Florian (Galați, 1915) - La 11 decembrie 1915, a fost numit viceconsul la Galați.⁷

Venecslas Partl (Iași, 1916). În luna iulie 1916, a fost numit viceconsul la Iași.⁸

---

¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.194

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. J1, ”Nota nr. 1646 din 6 iunie 1912, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. S45, *Nota nr. 4690 din 24 octombrie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n.

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. S45, *Nota nr. 24 din 6 ianuarie 1913, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n.

⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 208

⁶ Ibidem, p.600

⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. F23, ”Nota nr. 10114 din 11 decembrie 1915, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P34, ”Nota nr. 4649 din 8 august 1916, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

Emil Eliasiewicz (Galați, 1916) - În 1916 a fost numit în echipa Consulatului Imperial de la Galați. S-a prezentat la post în luna martie 1916, context în care a transmis autorităților române copii după documentele sale de identitate și un specimen al semnăturii sale.¹ În același an a fost transferat la București.²

Erwin Hugel (Cernăuți, 1921) – S-a născut la 10 iulie 1887, lângă Oradea și a decedat la 24 decembrie 1942, în Berlin. A urmat studii juridice la Universitatea din Viena (1906 – 1911) și studii lingvistice la Academia Consulară (turcă, arabă și sârbă). Avea competențe lingvistice în germană, franceză, maghiară și arabă. În 1911 a efectuat un stagiu de practică la Consulatul general din Izmir. În 1912 a fost repartizat la Consulatul general din Salonic, de unde a revenit la Viena în 1913. În 1914 era ofițer în cadrul Regimentului de Husari nr. 1, fiind rănit în luptele date de această unitate. În mai 1915 era transferat la Consulatul general din Berlin, iar în anul următor a efectuat o misiune temporară la București. În august 1916 este mutat la Köln. În 1920 era avansat la gradul de consul și propus pentru conducerea unui Consulat care urma să fie înființat la Cernăuți. A fost numit la Cernăuți la 27 iunie 1921, fiind rechemat la Viena în 1923.³ Anterior numirii la Cernăuți a efectuat o misiune la Zurich, Elveția.⁴ Decretul regal privind „exequator”-ul acordat la Cernăuți a fost aprobat în octombrie 1921.⁵ În ianuarie 1923, a fost avansat la gradul de consul general, odată cu ridicarea rangului oficiului la nivel de consulat general.⁶ În 1925 a ocupat funcția de consul general la Belgrad, iar în 1931 a fost numit ambasador în capitala Serbiei. La 22 octombrie 1935 a fost numit consul general la Köln.⁷

Michael Augius (Galați, 1922) - Cetățean iugoslav și funcționar al funcționar al companiei austriece de navigație *DDSG*. În anul 1922, autoritățile austriece au solicitat MAS aprobările necesare pentru numirea sa în funcția de consul onorific la Galați.⁸ În procesul de acordare a acreditărilor necesare, MAS a solicitat Direcției Poliției și Siguranței Generale din cadrul MAI, detalii cu privire la persoana în cauză. În răspunsul acestei instituții, se evidențiau

¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. E3, ”Nota nr. 1025 din 25 februarie 1916” și Nota nr. 1504 din 28 martie 1916”, adresate de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G22, Nota nr. 452 din 2 februarie 1916, transmisă de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București către MAS”, f.n.

³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.356-357

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H32, Nota nr. 3507/A din 4 iulie 1921, transmisă către MAS de Legația Austriei la București”, f.n.

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H32, Decret Regal înregistrat la MAS cu nr. 39862 din 19 octombrie 1921, f.n.

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H32, Nota nr. 430/A din 29 ianuarie 1923, transmisă către MAS de Legația Austriei la București”, f.n.

⁷ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p.356-357

⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. A9, ”Nota nr. 193/2 din 12 ianuarie 1922, adresată de Legația Austriei la București către MAS”, f.n

următoarele elemente de interes: era născut la 14 mai 1870, în Turnu-Severin; posedea un pașaport iugoslav; avea dosar la Controlul Străinilor în baza calității sale de ”supus austriac”; în anul 1916 fusese ”internat” în lagărul din Ialomița; în anul 1920 era reprezentant al societății de navigație *Lloyd Austriac*; a făcut obiectul monitorizării de către organele de Siguranță pentru relații apropiate cu reprezentării consulari austriece și germani din România, verificările neevidențiind aspecte relevante.¹ A primit ”Exequator”-ul de consul onorific la Galați în luna iunie 1922.²

Richard Lippert (Cernăuți, 1923) – Fost inspector al Poștelor Române din Cernăuți, a fost numit consul onorific al Austriei la Cernăuți în luna octombrie 1923 (autoritățile de la Viena au decis în octombrie 1923, transformarea consulatului general de la Cernăuți în consulat onorific).³ Circumscripția noului consul onorific includea județele: Suceava, Dorohoi, Botoșani, Iași, Neamț, Roman, Vaslui, Bacău, Hotin, Soroca, Bălți, Orhei și Chișinău.⁴ ”Exequator”-ul pentru funcția de consul onorific i-a fost acordat la 29 decembrie 1923.⁵ În luna noiembrie 1932, a fost decorat de guvernul de la Viena.⁶ În anul 1936, autoritățile de la Viena propun ridicarea Consulatului onorific al Austriei la Cernăuți la rang de Consulat general onorific și acordarea lui *Lippert* a gradului de consul general onorific.⁷

Concluzii

În perioada analizată Imperiul Habsburgic (Austro-Ungar) a operaționalizat în regiunea Moldovei, două Consulate generale, două Consulate și patru viceconsulate, în cadrul cărora au activat 105 oficiali consulari de diferite ranguri. Înființarea unei rețele consulare atât de extinse, raportat la mărimea teritoriului regiunii Moldova, a fost expresia unui interes geopolitic și economic deosebit al Vienei față de această zonă.

Cei doi mari poli de interes consular în regiunea Moldovei au fost orașele Iași și Galați, unde au funcționat Consulate generale, care aveau în subordine

---

¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. A9, ”Nota nr. 35862 din 27 mai 1922, adresată de Direcția Poliției și Siguranței Generale din MAI, către MAS”, f.n

² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. A9, ”Decret regal exequator, înregistrat la MAS cu nr. 27473 din 6 iunie 1922”, f.n

³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H32, Nota nr. 4225/A din 10 octombrie 1923, transmisă către MAS de Legația Austriei la București”, f.n.

⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L13, Nota nr. 5446/A/I din 3 decembrie 1923, transmisă către MAS de Legația Austriei la București”, f.n

⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L13, Patenta consulară înregistrată la MAS cu nr. 72733 din 28 decembrie 1923,, f.n

⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L13, Nota nr. 6295/A din 7 decembrie 1932, transmisă către MAS de Legația Austriei la București”, f.n

⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L13, Nota nr. 2932/A din 15 iulie 1936, transmisă către MAS de Legația Austriei la București”, f.n

Viceconsulatele de la Botoșani, Piatra-Neamț, Focșani și Bârlad.

Zona portuară a regiunii Moldova (Galați și Ismail) a fost, de asemenea, un punct important al interesului Vienei, tot așa cum a devenit de interes și regiunea Cernăuți în perioada postbelică, când Bucovina de Nord a revenit la România.

Contextul politic postbelic a condus la reducerea reprezentării consulare și diplomatice austriece în orașele de provincie din România, aceasta rezumându-se doar la Legația din București.

Oficialii consulari austrieci care au îndeplinit sarcini specifice în cadrul reprezentanțelor din orașele regiunii Moldova, s-au evidențiat cu următoarele caracteristici:

- erau posesori ai unor titluri nobiliare;
- erau absolvenți de studii superioare în domeniul juridic și politic;
- vorbeau mai multe limbi străine;
- aveau stagiul militar satisfăcut, deținând grade de ofițer în rezervă;
- aveau la activ mai multe misiuni consulare și diplomatice, în diverse zone geografice ale lumii;
- unii erau născuți în orașe românești (aflate în acea perioadă sub ocupație) și erau vorbitori de limba română.

Remarcăm, totodată și politica de rotație a reprezentanților consulari austrieci între oficiile din orașele românești care au făcut obiectul studiului.

Ca o concluzie generală, putem evidenția faptul că reperul "reprezentării consulare" este unul elocvent în evaluarea interesului austriac față de regiunea Moldovei.

Referințe bibliografice:

Surse inedite:

1. *Arhiva Ministerului Afacerilor Externe al României*
Fondul – „Reprezentanți străini în România – Personalul Legațiilor și Consulatelor străine” (Dosarele 2 și 3)

Lucrări de specialitate:

1. Blasen, Philippe; Cușco, Andrei, *Noua-Suliță – Triplex Confinium. Experiențe transfrontaliere la periferiile imperiale (1869-1914)*;
2. Cosma, Ela, *Editing Austrian Consular documents from Romanian Principalities and Serbia (1848 – 1849)*, Transylvanian Review, Vol. XXI, nr. 4, 2012;
3. Deusch, Engelbert - *Die effektiven Konsul Osterreich(-Ungarns) von 1825 – 1918 - Ihre Ausbildung, Arbeitsverhältnisse und Biografien, Personalul consular al Austriei(Ungariei) între 1825 – 1918 – formație, legături profesionale și biografii* BOHLAU VERLAG KOLN WEIMAR·WIEN, 2017;
4. Mitea, Ionel Constantin, *Companii de navigație la Gurile Dunării 1830 –*

1939”, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2022;

5. Pacu, Moise N. *Cartea județului Covurluiu. Note geografice, istorice și în deosebi statistice*, Institutul Grafic I.V. Socecu, București, 1891;

Surse electronice:

1. Austrian Centre for Digital Humanities and Cultural Heritage, Biografia diplomatului austriac N. von Pottenburg, https://www.biographien.ac.at/oebl/oebl_P/Pottenburg_Nikolaus_1822_1884.xml
2. Lista diplomatică a Austro-Ungariei, Viena, 1894, https://books.google.ro/books?id=FxKGk-OFsXQC&pg=PA213&lpg=PA213&dq=Natale+Rocovich&source=bl&ots=Rn1rcUk5yW&sig=ACfU3U3tTY-okXI97G7wQaILrHHR99-j6Q&hl=ro&sa=X&ved=2ahUKEwisnK_wiMuEAxVp2wIHHaj8DhU4ChDoAXoECAQQA#w=onepage&q=Natale%20Rocovich&f=false